ВИБІР СПОЖИВАЧА 2020

www.polissia.net

Полісся

№41 (9599)

Громадсько-політична газета

Четвер, 12 жовтня 2023 року

Герої війни

Історія на прапорі і прапор як історія

ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЕЦЬ ІЗ ПОЛИЦЬ АНДРІЙ МАКАРЕВИЧ ПЕРЕДАВ РІДНІЙ ШКОЛІ ДЕРЖАВНИЙ СТЯГ, ЯКИЙ ОБ'ЇХАВ ЧИ НЕ УСЮ ЛІНІЮ ПЕРЕДОВОЇ. ЙОГО РОЗВІСИЛИ У 6 КЛАСІ, ДЕ НАВЧАЄТЬСЯ ДОНЕЧКА ЯНА.

«Акела», «Крикун», «Слоїк», «Мартин», «Ластівка», «Апостол» - деякі з позивних тих, хто поставив на прапорі підписи від імені своєї бригади чи батальйону. Багатьох уже немає серед живих, загинули в бою. Але пам'ять про них не згасне щонайменше доти, доки кожне молоде покоління навчатиметься під знаменом із посланнями від них. Для ліцею це вже справжній оберіг та символ незламності, нагадування про велику ціну, яку заплатили українські захисники, аби наші діти могли далі вільно розмовляти солов'їною мовою, знати свою історію, творити самобутню культуру.

Іванна ГАЙДУЧИК

Більше читайте на 6 стор.

Яна МАКАРЕВИЧ — учениця 6 класу Полицівського ліцею.

А це її тато Андрій. 17 квітня цього року, рятуючи бойових побратимів, він потрапив під танковий удар. Як наслідок – перебиті ноги, численні осколкові поранення. Попри те, що наразі він є обмежено придатним, з дня на день планує вирушити знову на фронт.

ВІТАЄМО!

11 жовтня святкувала свій 80-річний ювілей любляча наша матуся, турботлива бабуся та прабабуся

Ольга Григорівна ФЕДІК

із села Піщане.

У день Вашого, матусю, ювілею
Ми Вас вітаємо сім'єю.
Здоров'я й щастя зичим не на рік –
На все життя бажаєм щиро,
Щоб більше радощів траплялося земних,
Щоб Ваше серце, мамо, не боліло!
Щоб радісним і довгим був Ваш вік
З добром, любов'ю, спокоєм і миром!
Щоб зозуля крилата Вам літ не лічила,
Щоб усе в цьому світі Вам було миле!
Хай ангели Божі Вас бережуть,
Лиш звістки веселі на крилах несуть!

З любов'ю та повагою дочка Світлана, зять Степан, внуки, правнуки.

Адреса біди

Вогонь залишив без даху над головою багатодітну сім'ю

Родина Людмили та Віктора Семенюків із села Острівок оговтується від наслідків пожежі, що сколихнула їх минулого тижня. Аби встигнути максимально швидко відновити обгоріле житло, їм необхідна фінансова підтримка небайдужих до чужого горя земляків. Адже вже не за горами перші морози та снігопади.

Понівечені стіни, поруйнований ганок, знищений дах, частина меблів і одяг. Поміж двома димоходами дерев'яної хати обвугленим кістяком, наче ребра, стирчать тільки крокви. А на передньому плані цієї апокаліптичної картини – розкидані яскраві дитячі іграшки, буяє зеленню двір. Цей будинок молоде подружжя придбало вісім років тому. Зробили ремонт, намагалися виплекати свій затишний райський куточок. Але біда прийшла, де її не чекали.

«Загоряння виникло в пообідню пору. У домі нікого не було, усі гуртом саме перебирали картоплю в сараї. Тож, на щастя, ніхто не постраждав. Зауважили щось неладне, коли зникло світло. Пішовши перевіряти лічильник, помітили над ганком клубок диму, вогню ще не було. На поміч вже бігли сусіди, які завчасно побачили кіптяву й на той момент вже викликали рятувальників. Як пізніше з'ясувалося, від електропроводки загорілася стіна коридору, звідки вогонь перекинувся нагору над усією будівлею. Тому першочергово полум'я охопило й знищило дах. Стіни хати вціліли, за винятком однієї, але залиті водою й потребують реставрації. У нас четверо малолітніх дітей. Зараз вони тимчасово проживають у моїх батьків. Ми ж із дружиною залишилися тут, у більш-менш врятованій частині помешкання. Добре, що функціонують ще грубки. Усіма силами намагаємося відновити хату до морозів. Але роботи тут чимало й дуже затратно все, особливо в умовах нинішньої інфляції. Будемо вдячні кожному за будь-яку підтримку», - каже погорілець Віктор Семенюк.

Не залишайтесь осторонь чужого лиха, підтримайте хто як може потерпілих у пожежі. Номер банківської картки господині дому Семенюк Людмили Вікторівни – 5168 7574 1472 4601 (Приватбанк).

У нагоді дітям стануть також зимовий одяг і чоботи: на дівчаток десяти (38 розмір взуття) та дев'яти (35 розмір) років, хлопчиків семи (36 розмір) та трьох (23 розмір) років.

Іванна ГАЙДУЧИК.

Реклама

КУПЛЮ ХУДОБУ, КОНІ, ТЕЛЯТА, СВИНІ. Тел. 097-84-39-188.

КУПЛЮ СВИНІ, ТЕЛЯТА – ПОСТІЙНО. Тел. 098-640-11-10.

Куплю телята, корови. 95 грн/кг. 098-403-51-04, 099-472-06-39.

КУПУЄМО ТЕЛЯТА. 097-193-61-55.

Тел. 097-809-69-18. КУПЛЮ СВИНІ, ТЕЛЯТА.

КУПЛЮ ДОРОГО ТЕЛЯТА Тел. 097-492-47-32, 095-242-28-46.

Робота для жінок у Камені-Каширському по змінах. Графік: 07:00-15:00 (1 зміна), 15:00-23:00 (2 зміна), 23:00-7:00 (3 зміна). У приміщенні тепло. 068-53-93-574 НАТАША.

КУПЛЮ ДОРОГО корови, бики, коні, лошата, дорізи. Тел. 067-52-65-278.

РОМАН, с. Видерта. КУПЛЮ ТЕЛЯТА, ЛОШАТА. 068-047-70-95.

КУПЛЮ ДОРОГО КОРОВИ, КОНІ, БИКИ, ЛОШАТА. Продаж худоби на годівлю. Тел.097-768-40-40

КУПЛЮ ТЕЛЯТА, ЛОШАТА, ШКУРИ. Тел. 098-49-12-626, 099-37-89-459.

КУПЛЮ КОНІ, КОРОВИ, БИКИ, ЛОШАТА. ЯК НА ЗАБІЙ ТАК І НА ГОДІВЛЮ. Тел. 050-03-80-639, 068-567-25-71.

Поліський ранок

Сонце
Схід 07:38 Захід 18:34
Тривалість дня 10 год 56 хв.
Місяць
Захід 17:54 (11 жовтня)
Схід 04:45
Молодий місяць 14 жовтня.

Погода на тиждень

ЧЕТВЕР +13 +20
12 жовтня .....

П'ЯТНИЦЯ +9 +17
13 жовтня .....

СУБОТА +14 +24
14 жовтня .....

НЕДІЛЯ +8 +14
15 жовтня .....

ПОНЕДІЛОК +6 +11
16 жовтня .....

ВІВТОРОК +3 +10
17 жовтня.....

СЕРЕДА +1 +9
18 жовтня .....

Народні прикмети

◆ Сьогодні небо зоряне - наступний рік буде врожайним.
Вітер посилився - до ясної погоди.
◆ Пізні гриби в лісі - осінь буде затяжною.
◆ Листя вкрилося інеєм на дереві - день буде сонячним та ясним.
◆ Ввечері або пізно вночі з'являється туман – найближчим часом заморозків не буде.

Чи знаєте ви, що...

◈ Перелякані люди починають бачити краще.
◈ Ніс та вуха потроху ростуть упродовж усього життя людини.
◈ Людину можна ідентифікувати не тільки за відбитками пальців, але і язика.

Цей день в історії

● **1492** - Христофор Колумб досяг острова Сан-Сальвадор на Багамах і таким чином відкрив Америку, хоча вважав, що сягнув берегів Індії.

Першим нову землю о другій годині ночі побачив матрос Хуан Бермехо, але йому не дісталася обіцяна від імені королеви винагорода в 10 тисяч мараведісів довічної ренти. Колумб заявив, що побачив землю ще о десятій вечора попереднього дня, представив як свідків своїх слуг та присвоїв нагороду.

Влучно сказано

Вілл Сміт **- американський актор, співак:**

"Хороші люди принесуть вам щастя, погані люди нагородять вас досвідом, гірші — дадуть вам урок, а найкращі — подарують спогади. Цінуйте кожного."

«Неприємні» дні жовтня

за геофізичними чинниками:

13 жовтня (10-11 год.), **16 жовтня** (16-18 год.), **17 жовтня** (7-9 год.), **23 жовтня** (19-21 год.), **26 жовтня** (22-24 год.), **29 жовтня** (11-13 год.), **31 жовтня** (15-17 год.).

Хвилинка для розминки

Розгадай ребус

Відповідь: *Слоне*

Герої не вмирають

Із ворогом воював зброєю, зі страхом – посмішкою

ПІД ЧАС ВИКОНАННЯ БОЙОВОГО ЗАВДАННЯ НА ХАРКІВЩИНІ ОБІРВАЛОСЯ ЖИТТЯ МУЖНЬОГО МОЛОДОГО ВОЇНА ІЗ СЕЛА МАЛА ГЛУША – СТАРШОГО СЕРЖАНТА 115-ОЇ ОМБР ДЕНИСЮКА СЕРГІЯ ОЛЕКСАНДРОВИЧА НА ПСЕВДО «СМАЙЛИК»

Ніхто, окрім тих, хто тримає зброю на передових позиціях, не може насправді навіть наполовину усвідомлювати ціну, яку ми платимо, відвойовуючи кожен метр нашої землі. Ніхто, окрім тих, хто втратив у ворожому вогні свій дім і близьких або чекає з фронту рідну людину, не може зрозуміти весь біль, який несе ця війна. У подружжя Олександра Івановича та Лідії Євстахівної цей біль днями помножився на тисячу – 6 жовтня в бою із рашистським окупантом загинув їхній наймолодший син Сергійко. Йому назавжди буде 30.

Уже вдруге біля дому Денисюків збирається чи не все село. Вперше, коли проводжали їхнього сина на фронт, тепер знову – аби зустріти його з передової вдома, на жаль, «на щиті». Ніхто не вірить у загибель Сергія. Такі позитивні й сильні духом бійці, як він, здавалося б, мають жити вічно: бути невразливим до всього, як головні герої американських бойовиків. Золотий хлопчина, кажуть про нього односельчани. Навіть його світла чуприна із самого дитинства випромінювала таке саме сяйво, яке було притаманне його темпераменту. За що й отримав у народі позивний «Білий». Завжди у доброму настрої, що б не сталося. Душа компанії, винахідливий, відповідальний, сильний характером. Тепла усмішка на обличчі гріла кожного зустрічного. Його веселі історії однолітки могли слухати годинами. Не дозволяв падати духом і своїм друзям, завжди підбадьорить, придумає рішення проблеми. Його гумористичні нотки не раз розраджували хлопців і в окопах. Тож на полі бою до нього зверталися «Смайлик».

Бувало, тяжка година підкошувала з ніг. У голову лізли сумніви, чи побачить ще білий світ. Бригада тримала оборону в найзапекліших точках – від Лисичанська, Соледара до околиць Донецька (Піски, Водяне), потім утримували кордон Сумщини й позиції на Харківщині. Побачені жахіття не могли не травмувати навіть найжиттєрадісніше серце. Але його оптимістична вдача миттю проганяла темні думки. Адже був командиром взводу, мав впевнено вести людей за собою. І він вів! Із перших днів повномасштабного вторгнення. Навіть після поранення, заледве пройшовши реабілітацію, знову вирушив у поміч до своїх бійців. Сказав, що буде з ними до самого кінця...

Остання зустріч Сергія із хрещеним сином Назарчиком. Обіцяв хлопчикові вернутися, діждатись пори й колись оженити його на найкращій нареченій країни. Однак не встиг відгуляти навіть власне весілля.

«Наші родини завжди жили душа в душу, садили разом городи, навіть паркану між дворами нема. Росли із Сергієм вкупці. Колись мріяли, що навіть одружившись, побудуємо сім'ями на межі поряд будинки. Він був не просто сусідом, а справжнім другом, кумом, свідком на моєму весіллі – невід'ємною частиною нашого життя. Він завше був двигуном та ідейним натхненником нашої компанії. Його енергії вистачало на всіх. Обожнював грати у футбол, був вмілим майстром будівельної справи, чим заробляв на життя, свідомо відслужив «строчку» в армії. А коли ворожі колони техніки стояли на волинському кордоні, не вагаючись пішов витісняти окупантів із нашої землі», - розповідає про брата по духу Іванна Хомич.

Час розвів їх багатьма дорогами, загубивши в спомина чимало подій. Але спільна стежка, якою змалку бігали один до одного, досі пам'ятає все: як раділи метеликам, збирали гусениць, разом працювали в полі й бешкетували. Щоразу, з кожним поглядом у сусідський сад, у спогадах Іванни

Батьки тепло зустрічають сина вдома у відрядженні.

буде виринати один із найщасливіших їхніх днів: Сергій старанно підпиратиме двері в хаті, щоб бабуся не завадила їм обірвати всі абрикоси, хай ще й не достиглі. І сидітимуть вони у своєму сховку на яблуні, сповнені дитячих безтурботних мрій, і тихцем гризтимуть ті зелені плоди й гучно сміятимуться... Для неї він досі там, досі живий, досі усміхнений «Смайлик». Нема вже бабусі, нема тепер і Сергія. А абрикос ще родить рясно.

Низький уклін Сергієві Денисюку за його подвиг, за мужнє й світле серце, що попри всі випробування ні разу не здався й не дозволив впасти духом іншим. Щирі співчуття рідним Героя!

Іванна ГАЙДУЧИК.

Поліг воїн президентської бригади

У жорстокому бою із російським окупантом смертю хоробрих загинув житель села Міжгайці, що на Любешівщині, Швайко Віктор Васильович.

Сотні людей прийшли віддати воїнові останню шану за неоціненний подвиг заради кожного з нас. І навіть природа проводжала захисника хризантемовими пейзажами та сумним кружлянням поодинокого першого опалого листу.

У спомині односельчан і близьких Віктор Васильович назавжди закарбується добрим господарем, люблячим чоловіком і батьком двох синів, у якого на думці завжди «кипіло» ще стільки нереалізованих планів...

У квітні цього року він вступив до лав Збройних сил України. Був сержантом Окремої президентської бригади імені гетьмана Богдана Хмельницького, котра була задіяна в обороні Києва та у боях під Харковом, Бахмутом, Авдіївкою. Остання сторінка долі Віктора Швайка передчасно дописана цієї осені, 30 вересня: загинув внаслідок мінометно-артилерійського обстрілу під час виконання бойового завдання на території Донецької області. Йому назавжди залишиться 48. Вічна пам'ять і честь мужньому воїну-земляку!

Іванна ГАЙДУЧИК.

Смерть чекала на воїна вдома

У Гуті Лісівській (Маневицька ТГ) місцева громада днями провела до місця вічного спочинку патріота рідного краю, 39-річного військовослужбовця Байрука Миколу Миколайовича. Під звуки Державного Гімну України, на честь і незабутню пам'ять про славного земляка, на кладовищі пролунали останні постріли військової варти.

Микола Байрук проживав разом із батьками, займався домашнім господарством, їздив на сезонні роботи, був добрим, щирим душею та відкритим до спілкування односельчанином. Із самого початку повномасштабного вторгнення ворога без вагань пішов захищати незалежність нашої держави. Вже у перший тиждень війни бився з ворогом пліч-о-пліч із воїнами 110-ої окремої механізованої бригади імені генерал-хорунжого Марка Безручка.

4 жовтня 2023-го потьмянів вогник родинного світла у домівці Катерини Петрівни та Миколи Федоровича Байруків. Скорботне чорне вбрало їхню хату та лягло важким каменем у душах. Хоч і дочекалися нарешті в свої обійми сина з фронту, але втратили його на мирній землі. Нещодавно відважний воїн приїхав у довгоочікувану відпустку додому. Батьки та уся велика родина тішилися своїм мужнім захисником. Однак підступна хвороба обірвала його молоде життя: на рідному порозі стан здоров'я військовослужбовця різко погіршився. Чоловік перебував на лікуванні у місті Ковелі, але, на жаль, серце сержанта назавжди зупинилося. Без батька залишилися неповнолітні син та донька. Світлий спомин про тата-Героя назавжди залишиться в їхніх серцях.

Іванна ГАЙДУЧИК.

Офіційно

Росія зацікавлена в розпаленні війни на Близькому Сході, щоб послабити світову єдність

ЗВЕРНЕННЯ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ВОЛОДИМИРА ЗЕЛЕНСЬКОГО

Бажаю здоров'я, шановні українці, українки!

Провів нараду з керівниками нашої розвідки, ГУР та зовнішньої розвідки, з нашими дипломатами щодо ситуації в Ізраїлі та навколо нього та щодо загальної ситуації на Близькому Сході.

Це має принципове значення для нас – не лише для України, а для всієї Європи.

За наявною інформацією – дуже чіткою – Росія зацікавлена в розпаленні війни на Близькому Сході, щоб нове джерело болю та страждань послабило світову єдність, додало розколів та суперечностей і цим допомогло Росії знищувати свободу у Європі. Ми бачимо, як російські пропагандисти зловтішаються. Бачимо, як іранські друзі Москви цілком відверто підставляють плече тим, хто напав на Ізраїль. І все це – значно більша загроза, ніж зараз світ сприймає. Світові війни минулого розгорялися саме з локальних агресій.

Ми знаємо, як цій загрозі протидіяти.

Готуємо відповідні кроки. А головне – захищаємо необхідність максимальної єдності світу.

Сьогодні звернувся до учасників Парламентської асамблеї НАТО. Передусім про єдність. Про те, що кожній державі у світі зараз треба обрати, як вона захищатиме міжнародне право. Захищатиме! А не залишатиметься осторонь, коли терор намагається взяти гору і коли на наших очах може зламатись ще один регіон світу.

Я вдячний усім лідерам і державам, які зараз повністю усвідомлюють небезпеку та готові працювати разом заради того, аби втримати ситуацію. Втримати очевидних спонсорів терору від ширшого втручання.

Ще одне.

Провів заміну командувача Сил територіальної оборони Збройних Сил України. Замість Ігоря Танцюри командувачем призначено Анатолія Баргилевича. Головне завдання – розвиток Сил територіальної оборони не має зупинятися.

Дякую всім, хто дбає про Україну та б?ється заради нашої держави! Готуємо нове посилення для наших воїнів.

Дякую всім у світі, хто має сміливість називати речі своїми іменами та захищати життя й порядок, заснований на правилах!

Слава Україні!

На Волині створять робочу групу, завданням якої буде моніторинг та контроль за належним використанням бюджетних коштів

Про це повідомив начальник ОВА Юрій Погуляйко за результатами робочої зустрічі з керівниками силових та правоохоронних блоків області. Тема розмови – механізм забезпечення моніторингу і контролю за належним використанням коштів в області.

Останнім часом в українському суспільстві, в тому числі і на Волині, все більше виникає питань щодо доцільності проведення тих чи інших тендерів на ремонти, благоустрій чи купівлю якихось речей місцевими бюджетами.

Водночас війна триває, а потреби військових, які відвойовують кожен метр нашої землі, не лише не зменшуються, а й збільшуються. І усі вільні залишки в обласному бюджеті, як повідомив Юрій Погуляйко, спрямовують на потреби Збройних сил України.

«Вдячний усім тергромадам, які також всі вільні залишки спрямовують на допомогу військовим, як це робимо з обласним бюджетом. Але усі у цьому питанні повинні бути єдиними та послідовними. Особливо, коли їх фінансові можливості більші. У першу чергу, підтримка повинна спрямовуватись на сили оборони. Все решта не матиме значення, якщо ворог переможе. Тому не варто зловживати ресурсами платників податків у час, коли у нас один спільний ворог, який хоче відібрати усе», - зазначив очільник області на Фейсбуці.

Саме тому під час робочої зустрічі вирішили створити робочу групу, завданням якої буде моніторинг та контроль за належним використанням бюджетних коштів. До складу групи увійдуть заступники керівників обласних управлінь СБУ, заступники керівників обласних територіальних органів БЕБ та представники Національного антикорупційного бюро.

«Це допоможе не лише не зловживати службовим становищем, а й боротися з корупцією, яка неприпустима у будь-які часи, а тим паче в умовах повномасштабної війни. Про результати роботи будемо систематично інформувати, аби усі мали доступ до чіткої та зрозумілої інформації про витрачені кошти державного та місцевих бюджетів. Ця робота буде проводитись на усіх рівнях, РВА та територіальні громади у тому числі», - йдеться у дописі начальника ОВА Юрія Погуляйка.

Управління інформаційної та внутрішньої політики облдержадміністрації.

Медицина

Камінь-Каширська ЦРЛ стала кластерною

ТУТ ОБСЛУГОВУВАТИМЕТЬСЯ НЕ МЕНШЕ 120 ТИСЯЧ ЛЮДЕЙ ТА НАДАВАТИМЕТЬСЯ БІЛЬШЕ 20 ВИДІВ МЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ

Затвердили спроможну мережу закладів охорони здоров'я Волинського госпітального округу. Відповідне розпорядження у вересні видав начальник Волинської ОВА Юрій Погуляйко.

Камінь-Каширська ЦРЛ

Маневицька БЛ

Любешівська БЛ

Відтак увійшло до мережі 20 лікарень. Чотири з них стали надкластерними, сім – кластерними, а дев'ять – загальними.

Зокрема, із Камінь-Каширського району до мережі увійшли три медичних заклади: Камінь-Каширська ЦРЛ та Любешівська і Маневицька багатопрофільні лікарні. А це означає, що вони матимуть матеріально-технічну підтримку від держави.

Як зазначив під час брифінгу ОВА очільник управління охорони здоров'я облдержадміністрації Юрій Легкодух, тепер розпочнеться робота «над розвитком нашого госпітального округу».

Зауважимо, що Камінь-Каширська центральна районна лікарня увійшла у спроможну мережу зі статусом кластерної. Тут обслуговуватиметься не менше 120 тисяч людей та надаватиметься більше 20 видів медичної допомоги.

Любешівська та Маневицька багатопрофільні лікарні віднесені до загальних. У них, відповідно до постанови Кабміну, пацієнтам надаватимуть базові й найпростіші медичні послуги.

Додамо, що ті лікарні, які не потрапили до мережі, матимуть право підписувати договори з НСЗУ, могтимуть працювати, але підтримка у матеріально-технічному плані буде за рахунок місцевих бюджетів.

Підготувала Тетяна ПРИХОДЬКО.

РАЙОН

Новини : Події : Факти

Приклад щирості і турботи про воїнів

Підприємці — люди, яких сфера діяльності навчила ухвалювати оперативні рішення. Наталія (не зважила за потрібне оприлюднювати прізвище і адресу) — одна з таких. Прочитавши в газеті "Полісся" від 5 жовтня інформацію про те, що наші захисники 51-го батальйону 100-ї ОБрТро потребують водонепроникних чобіт із піни, вона миттєво відгукнулася. Уже наступного дня передала в нашу редакцію 5 пар взуття. Їх ми передамо представникам батальйону чи волонтерам, які їздять на передову до наших хлопців. Дякуємо, Наталю, за щирість.

Подібним чином кожен має можливість потурбуватися про наших захисників. Бо передусім завдяки їм ми щоранку зустрічаємо сонце, не задимлене вибухами мін і бомб.

Петро ТРОФИМЧУК.

Знайшов шпарину

35-річний камінь-каширець допомагав чоловікам уникнути мобілізації. Завдяки йому шіснадцять осіб перетнули українсько-польський кордон, таким чином ухилившись від виконання свого конституційного обов'язку.

До сусідньої країни ухилянти виїздили під виглядом водіїв на транспорті, що їм надавав житель Каменя-Каширського. Як встановило слідство, щоб обдурити охоронців кордону, він вносив неправдиві дані до інформаційної системи "Шлях". Одна зі статей, за котрою останньому висунуто обвинувачення, передбачає покарання у виді позбавлення волі на строк від 7 до 9 років.

Іван ВИШИВАНИЙ.

Зрізав п'ять сосен, а заплатить як за кілька машин дров

Працюючи за наймом у селі Брониця, житель району вирішив додатково підзаробити. Тому подався до лісового масиву на території Кримнівського лісництва, де вночі незаконно заготовив лісодеревину.

Суд визначив, що цими діями чоловік завдав істотної шкоди навколишньому природному середовищу, яка в грошовому вимірі становить більше 56 тисяч гривень.

Порушник не заперечував своєї вини і пояснив, що потребує коштів через фінансове становище.

Так як обвинувачений вперше притягується до кримінальної відповідальності, а ще зважаючи на інші обставини, за це він отримав лише 1 рік обмеження волі, який остаточним вироком замінили на умовний термін. Також засуджений має компенсувати завдану ним шкоду.

Олександр ПРИЙМАК.

Затримано підозрюваного у збуті наркотиків

У рамках боротьби з незаконним обігом наркотичних речовин працівники поліції провели обшук у помешканні 18-річного жителя району. При цьому вони вилучили рослинну масу, зовні схожу на канабіс.

За фактом злочину відкрито кримінальне провадження за ч. 2 ст. 307 КК України (незаконне виробництво, виготовлення, придбання, зберігання, перевезення або збут наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів). Правопорушникові загрожує покарання у вигляді позбавлення волі на строк від 6 до 10 років.

Вилучені наркотичні засоби було направлено на експертизу для встановлення їхнього складу та категорії. Також триває перевірка щодо можливої причетності підозрюваного до інших епізодів незаконного обороту наркотиків. Досудове розслідування продовжується.

Олександр ПРИЙМАК.

Загадкова доля повстанця Михайла Маковецького «Сулими»

Продовження. Поч. в №40 від 5.10.2023 р.

Про загибель Пантелеймона Короліка його дружина Юхимія розповіла, що у травні 1948 р. уночі знаходилась вдома разом із чоловіком. У вікно хтось постукав і запропонував відчинити їм двері. Вона відкрила двері й до хати зайшли два озброєних невідомих учасники боївки ОУН. Останні запалили в кімнаті світло й завісили вікна. Потім один із бандерівців запропонував віддати всі гроші. Вона віддала 300 крб., але повстанці завели жінку в кладовку й обшукали. Забрали дві швейних машини, костюм і чоботи чоловіка, кілька метрів тканини. Все це склали у свої мішки і винесли на вулицю. Потім завели Юхимію в кімнату й, наставивши на Пантелеймона пістолет, почали йому дорікати, що він став організатором колгоспу в їхньому селі й погрожували, що вони за це відомстять. Королік вибив із рук бандерівця пістолет і вибіг на двір, але там знаходився ще один повстанець і з автомата застрілив його. Після цього бандерівці підпалили хату й усі надвірні будівлі та, забравши винесені речі, пішли.

Про зникнення Михайла Куниці є свідчення його дружини Катерини: «Восени 1948 р. ми з чоловіком знаходилися вдома, коли ввечері до нас прийшли три учасники банди ОУН, із яких я впізнала тільки Маковецького Михайла, як колишнього жителя с. Хотешово. Вони відразу зв'язали мого чоловіка мотузкою і при цьому Маковецький заявив, що мій чоловік зрадив органам радянської влади його сестру, а тепер він за це із нього вип'є кров. Я почала плакати і просити Маковецького Михайла, щоб вони не вбивали і не забирали із дому мого чоловіка. Але Маковецький вдарив мене кулаком в обличчя і кілька разів по голові, після чого я впала на підлогу. Бандити ОУН тим часом забрали мого чоловіка і я до цього часу про нього нічого не знаю, але думаю, що вбили».

Жителя х.Веровища Федора Рудчика розстріляли за те, що першим вступив у хотешівський колгосп ім. Будьонного. Його сусідів Лазаря та Ірину Коваль повстанці звинувачували в тому, що вони зв'язані з МГБ та переховують у своєму будинку чекістську оперативно-військову групу, яка влаштовувала засідки на хуторі.

Крім здійснення терористичних актів повстанці також вчиняли напади на сільські ради, магазини кооперації та маслопункти. Свідчення Уляна Харлампoвича: «Приблизно восени 1948 р. я – «Шугай», «Міша», «Веселий», «Хмель» і «Зоренко» здійснили напад на молокоприймальний пункт с. Підріччя і забрали там все державне масло та три бідони. Один бідон ми з «Мішою» забрали собі в схрон, а інші бідони забрав «Веселий».

У грудні 1948 р. «Романа» призначили провідником ОУН Старовижівського надрайону. Він розповів Михайлові про те, як потрібно писати інформації та звіти, і повідомив дату та місце зустрічі з «Косом». Тоді на забрідському хуторі в Івана Омелянчука «Кос» призначив Маковецького керівником ОУН Ратнівського району та дав інструктаж про основні обов'язки. До його боївки входили Улян Харлампович «Шугай» і Тарас Брилюк «Микола». Переховувались у схроні в хотешівському лісі. 8 грудня 1948 р. хлопці прийшли на х. Краснилівка біля с. Борки до Івана Прача на днівку, але увечері несподівано побачили, як до будинку наближається група радянських активістів. Господар намагався не пустити їх до хати, але один із них – уповноважений Ратнівського райвиконкому Микола Доценко відштовхнув його й зайшов у сіни. «Сулима» впритул розстріляв зухвальця із автомата.

Свідчення жителя с. Борки Якова Коваля про загибель Доценка: «У той вечір я знаходився разом із ним, а ще з нами був дільничний уповноважений Ратнівського РО МГБ Стеренчук Адам Михайлович, який проживає в с. Борки. Доценко приїхав до нас у Борки для заготівлі масла державі. Я в той час працював агентом міністерства заготівель і ми з Доценко пішли по селу, кожний по своїй роботі. Ми та Стеренчук Адам були озброєні гвинтівками. Пробувши в селі до вечора, ми повертались додому. Коли підійшли до будинку Прача Івана – по вуличному Бульбак, то почули в його будинку підозрілий шум і вирішили підійти перевірити. Коли ми підійшли до дверей будинку, із сіней по Даценку була зроблена автоматна черга і він упав. У цей час на мене наскочив один бандит, в якому я впізнав колишнього жителя с. Хотешово, по вуличному Джумко. По ньому почав стріляти Стеренчук, який відбіг в сторону. Тоді Джумко забіг за кут будинку, завдяки чому мені вдалося втекти. Приблизно через годину ми зійшлися зі Стеренчуком і вирішили подивитися, де Доценко. Коли підійшли до нього, то він був ще живий і ми занесли його в хату до Прача Івана. Прач та його сім'я з хати втекли і в цій хаті помер Доценко, нічого не сказавши. У нього були прострілені кулями груди і живіт та відрубана права кисть руки».

Повстанці забрали гвинтівку вбитого комуніста й зняли з нього куртку та чоботи. Іван Прач покинув свій дім і приєднався до боївки, отримав псевдо «Гриць». Під час наступної зустрічі з «Косом» «Сулима» розповів про обстановку в селах та вбивство Доценка і отримав схвалення своїх дій. У розмові брав участь провідник ОУН Ковельської округи Василь Сементух «Ярий». Він також цікавився діяльністю боївки та дав свої вказівки.

Цікавий опис Михайла Маковецького зробив самарівець, член боївки «Веселого» Антон Семенюк: «Там був кривий на ногу, псевдо «Міша», мав розбиту щелепу і погано говорив». На початку квітня 1949 р. боївки «Сулими» та «Веселого» разом вирушили в с. Залухів, щоб пограбувати магазин кооперації. На лісовій дорозі зустріли двох молодих циганок. «Сулима» сказав, що їх треба вбити, тому що вони можуть донести про повстанців у МГБ. Улян Харлампович відмовився брати участь у страті жінок, тому «Сулима» поставив його вартовим, слідкувати за дорогою. Вбитих циганок закопали в лісі й вирушили далі до села.

Свідчення Антона Семенюк: «Вночі наша боївка зайшла в с. Залухово. У сільській раді в цей час знаходився один боєць групи охорони громадського порядку, озброєний гвинтівкою. Ми обеззброїли цього бійця, а потім примусили його показати, де живуть інші. Цей стрибок ходив із боївкою по домах, де жили стрибки, стукав у вікна і йому відкривали двері, а в цей час повстанці заходили в будинки і обеззброювали стрибків. Таким чином ми в с. Залухово роззброїли 6 чоловік і відібрали 5 гвинтівок та один автомат. Бійців групи громадського порядку було відпущено. Один із них нас нагодував і після цього ми пішли грабувати магазин кооперації».

Довідка Любешівського райвідділу МГБ інформує, що повстанці «забрали товарно-матеріальних цінностей на суму 12456 крб. Крім того бандитами знищено всі документи Залухівської с/р».

Через кілька днів повстанці в лісі біля с. Борки забрали з воза товари місцевого сільпо та спалили кінопересувку. Вилучені товари повстанці використовували на свої потреби, а також роздавали зв'язковим та інформаторам. У цей час за наказом «Коса» в боївку прийняли жителя с. Заброди Уляна Гудемчука на псевдо «Степан». Улян Харлампович «Шугай» перейшов у групу «Веселого». Незабаром він був важко поранений і потрапив у полон. Боячись, що «Шугай» може видати чекістам відомі йому зв'язки, «Кос» наказав «Сулимі» забрати в боївку жителя с. Хотешово Володимира Куцика. Він отримав псевдо «Швидкий» і вже 17 травня брав участь у нападі на мельники-річицьку кооперацію, де забрано товарів на суму 18 тис. крб., поранений боєць групи охорони громадського порядку - Генелюк Тимофій і роззброєний боєць Бляшук Пилип.

У липні 1949 р. надрайонний провідник ОУН «Роман» дорікнув «Сулимі», що той погано працює, і дав наказ убити жителів с. Борки Григорія Бегаля і с. Хотешово Адама Сидорука. Першого за те, що був радянським активістом і виступав проти повстанців, а другого за зв'язок із органами МГБ. Він підвів під удар оперативно-військової групи повстанців, внаслідок чого загинув «Швидкий» - Куцик Володимир. Виконуючи завдання «Романа», повстанці вирушили в с. Щетинь, де на той час проживав Бегаль. Зайшли до хати, де він перебував із дружиною, і за наказом «Сулими» «Степан» застрілив його із гвинтівки. Потім забрали з хати деякі речі й пішли в с. Черче.

Фото ілюстративне

Акт обвинувачення

Бегаль Григорій Леонтійович народився 1919 р. в с. Борках Ратнівського р-ну. Українець, освіта 4 кл., член ВЛКСМ і кандидат ВКП(б)У.

Бегаль Гриць до 1939 р. проживав на господарці в с. Борках Ратнівського р-ну Волині. До жодних організацій не належав. В 1940 р. оженився та пішов в приймаки до с. Щетинь Любешівського р-ну. В 1944 р. був забраний до ЧА і вступив до ВЛКСМ. В 1946 р. повернувся додому і вступив на працю секретаря сільради та секретарем комсомолу, де через нього було втягнуто 9 членів до комсомольської організації. В 1948 р. стає головою с/р і активно починає організовувати колгосп. По організуванню колгоспу стає його головою, потім переходить на стрибка. Із стрибка звільнився через слабість і став удруге секретарем сільради в с. Щетинь Любешівського р-ну.

Дня 31.07.1949 р. Бегаль Гриць зістався арештований через УСБ (Українську Службу Безпеки. - Авт.). На підставі вищенаведених матеріалів Бегаль Гриць засуджений до кари смерти через розстріл. Присуд виконано дня 31.07.1949 р. Обвинувачуючі матеріали подав «Сулима».

Через кілька днів Маковецький послав «Миколу», «Місяця» і жителя с. Черче Дорофія Козака за Адамом Сидоруком. Вони зв'язали Адама і відвели його в ліс.

Свідчення Адама Сидорука: «У серпні 1949 р., пізно вночі, до мене в хату прийшло 3 бандити: Дорофій Козак і ще два невідомих. Вони наказали мені встати з постелі й сказали, що я арештований. Після цього мене зв'язали і повели у двір. У дворі один із бандитів мене охороняв, а інші двоє грабували майно. Після цього вони привели мене в ліс. У лісі я з ними був до наступного вечора. Потім двоє кудись пішли, а один лишився мене охороняти. Я лежав на землі накритий плащпалаткою. Охоронець сидів біля мене в ногах. Коли він почав закурювати, я скинув із себе плащпалатку і накинув йому на голову, а сам почав утікати. Пробігши декілька метрів, я почув постріли, але бандит у мене не влучив і я зник.

Коли бандити привели мене в ліс, то руки в мене були зв'язані, але до вечора наступного дня руки сильно опухли від мотузки і я попросив їх розв'язати. Вони розв'язали. Я просив бандитів, щоб вони мене не мучили, а швидше розстріляли. На це один із них відповів, що є інші, які розправляться зі мною, і показав мені фотокартку Маковецького. У цей час бандити переглядали свої речі, серед яких були й фотокартки».

Сидоруку вдалося втекти від «Миколи», за що «Сулима» його сильно побив. Незабаром «Гриць», «Місяць» і Дорофій Козак потрапили в засідку МГБ на одному з черченських хуторів. «Місяць» і Козак загинули в перестрілці, «Грицю» вдалося врятуватися. «Кос» був розлючений втечею агента МГБ Адама Сидорука й наказав розстріляти «Миколу», який був у цьому винен. Маковецький не хотів убивати товариша, але все-таки через два тижні розстріляв його в лісі, оскільки боявся, що за невиконання наказу його самого розстріляють.

Повстанцям часто вдавалося залучати до підпільної роботи проти сталінської влади навіть радянських активістів. Витяг із довідки Волинського обласного управління МГБ за 1950 р.: «Агентурним шляхом встановлено, що оунівське підпілля останнім часом активно насаджує свою агентуру в низовий радянський апарат. Тільки за січень-лютий цього року виявлено, що ратнівський районний «Провідник» ОУН «Міша» завербував в ОУН із низового колгоспно-радянського колективу 8 чол. Серед них: рахівник колгоспу с. Хотешово Ратнівського р-ну – Бегаль С.С. «Сокіл» (арештований), начальник поштового відділення с. Хотешово – Бабула І. К. «Ярема» (арештований), голова колгоспу цього ж села – Прач А. В. – всі члени ОУН».

Степан Бегаль згадував: «У травні 1949 р. я знаходився вдень у конторі колгоспу, куди прийшов Дуда Василь, який повідомив, що мене викликають у поле бандити УПА. Він сказав, що викликає мене Маковецький Михайло і якщо я не прийду - вони відомстять. Я пішов на зустріч до бандитів разом із Дудою Василем. Приблизно за 300 – 400 метрів від села, в житі нас зустріли три бандити УПА, серед яких були: Маковецький Михайло і Куцик Володимир, озброєні гвинтівками. Третій невідомий був озброєний автоматом. Маковецький Михайло запропонував мені скласти список комсомольців і партійно-радянського активу, а також, щоб писав інформації про становище в селі. Я дав на це свою згоду. Після цього Маковецький дав зразок інформацій та списку. Повернувшись додому, я відразу приступив до виконання завдання. У червні 1949 р. увечері до мене прийшов Козак Адам, який передав, що мене викликає Маковецький Михайло. Після цього я взяв заготовлені інформації і список активу і поніс це все бандитам».

Після арешту слідчі МГБ продемонстрували Степану Бегалю пакет із речовими доказами. Він підтвердив, що два списки партійно-радянського активу та дві інформації про становище в селі він писав особисто. У списках вказано посади кожного та їхні зарплати. За це отримав вирок від військового трибуналу:

«Засудити Бегаля С. С. на 25 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років і конфіскацією всього майна. Позбавити засудженого Бегаля С. С. урядової нагороди – медалі «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941-1945 р.р.».

Інакше склалася доля Адама Козака, в клуні якого Бегаль передавав інформації повстанцям. Наприкінці вересня 1949 р. група бандерівців, серед яких були і командири – «Сулима», «Веселий» та «Биков» (Сергій Богдан, провідник ОУН Любомльського району) вирушила на зустріч із Козаком, щоб отримати інформацію про обстановку в с. Хотешово. Зустріч мала відбутися в полі за селом. Але замість Адама повстанці натрапили там на засідку оперативно-військової групи МГБ, яка відразу ж відкрила вогонь. «Степан» загинув, а «Веселий» отримав смертельне поранення і помер через кілька днів на самарівському хуторі, де його намагалися врятувати. Легкі поранення отримали також «Биков» і «Малий». «Роман» наказав «Сулимі» негайно затримати Козака і привести до нього. Зробити це вдалося завдяки інформації від жительки с. Хотешово Марії Бублей, яка помітила, що Адам ховається у свого батька. Козака відвели до лісу біля с. Раків Ліс Камінь-Каширського району, де його допитували провідники ОУН - «Роман» та «Кос», а потім останній наказав задушити зрадника.

У жовтні 1949 р. Андрій Михалевич «Кос» був призначений референтом (керівником) Служби безпеки ОУН Ковельської округи. Як правило, він не говорив командирам боївок, звідки в нього інформація про ворожих агентів, а запитувати про це заборонялося. У наступні місяці боївка «Сулими» за наказом «Коса» вбила ще кількох місцевих жителів, яких підозрювали в зв'язках із МГБ. Саме зрадники і донощики завдавали найбільшої шкоди повстанцям. У доповідній записці Волинського обласного управління МГБ згадується, що для боротьби проти оунівського підпілля станом на червень 1951 р. було залучено 109 резидентів, 369 агентів та 4864 інформаторів. І ця кількість постійно зростала. У «сексоти» чекісти вербували не лише радянських активістів, але й помічників повстанців. Зазвичай їх затримували таємно й погрозами ув'язнення та висилки родини в Сибір примушували до співпраці. Інколи для цього не гребували й катуваннями. Трагізм такої ситуації полягав ще й у тому, що жертвами повстанців ставали переважно свої ж земляки-українці, які свідомо чи з примусу погоджувалися допомагати радянській владі. Тому в 1950 р. вище керівництво ОУН прийняло рішення обмежити кількість терористичних актів і головну увагу звернути на агітацію й збереження патріотичних кадрів.

Микола МИХАЛЕВИЧ, завідувач Кортеліського історичного музею.

(Продовження читайте у наступному номері)

Наші партнери

Поштовики – важлива ланка між пресою і читачем

9 жовтня – святковий день для службовців пошти. Але поштовикам району, як і тисячам їхніх колег в усій Україні, сьогодні не до урочистостей та пишних святкувань. Перед кожним із них стоять непрості виклики війни, які вони невідступно долають своєю самовідданою, почасти жертовною працею, аби забезпечити зв'язок між фронтовими лініями і тилом, допомагають людям не втрачати спілкування в ці найважчі часи. Направду важлива робота поштовиків підтримує обороноздатність країни, творить перемогу.

На жаль, за минулі місяці лави поштових працівників у Камінь-Каширському районі значно поріділи. Не оминуло скорочення штату і місцевих відділень АТ "Укрпошта". Зокрема, великі втрати (більше 10 відсотків) відзначаються серед листонош – спеціалістів найважливішої ланки пошти, котрі несуть на власних плечах (сказане є ніяк не перебільшенням) основний вантаж завдань, що виконує ця структура: доставляють населенню пенсії, соціальні виплати, відправлення, кореспонденцію, ліки, супутні товари, здійснюють передплату періодичних видань. Наприклад, місто Камінь-Каширський з населенням близько 15 тисяч жителів, наразі обслуговує лише 4 листоноші. У таких селах як Раків Ліс, Осівці, Нуйно взагалі не залишилося листонош, а їхні обов'язки нині виконують начальники відділень. Складно зрозуміти обґрунтованість такого масового скорочення працівників пошти, адже їх робоче навантаження не тільки не зменшилося, а порівняно з минулим роком, навіть зросло за деякими напрямками. Тих же посилок краяни стали відправляти більше, частіше роблять замовлення на електронних торгових майданчиках, серед іншого, з Китаю. Додамо до цього, що листоноші виконують розповсюдження тисяч примірників газет, які передплачують люди.

Тим не менше випадає говорити і про позитивні моменти. Зі слів начальниці ВПЗ Камінь-Каширський Тетяни Парфелюк, за останні місяці приміщення міського відділення пошти набуло модернішого вигляду, було змінено структуру робочого простору та відремонтовано операційну залу. Завдяки реалізації цього проєкту вдалося покращити умови праці співробітників поштового відділення, а також підвищити зручність надання послуг клієнтам. Довели свою ефективність і надійність у плані виконання поставлених завдань та успішно діють 14 пересувних відділень, забезпечуючи отримання всього спектру поштових послуг мешканцями кожного, навіть найвіддаленішого села району.

– Автомобілі, що виїжджають на маршрути, обладнані сучасними технічними засобами, які допомагають працівникам виконувати свою роботу швидше, якісніше. Немає проблем із забезпеченням пальним, запчастинами, постійно проводиться обслуговування транспорту. 25 відділень району не так давно отримали нові комп'ютери і оргтехніку. Ми продовжуємо підвищувати рівень та якість послуг. Тому наші клієнти мають вагомі підстави довіряти нам, і ми це відчуваємо. Протягом останнього року наша клієнтська база стабільно зростає. Активніше цікавиться послугами пошти молодь, скажімо, можливістю отримання та відправки міжнародних посилок, замовляють сувенірну продукцію, марки, тощо, – розповіла Тетяна Іванівна.

Олександр ПРИЙМАК.

Разом - сильні!

Своїм талантом вражають та ЗСУ допомагають

Юні співаки та співачки Камінь-Каширщини продовжують організовувати благодійні акції та збирати кошти на підтримку наших відважних захисників. Роблять це діти з вірою у ЗСУ та завдяки тому, що військові міцно тримають оборону.

Так, нещодавно самодіяльний колектив «Юність» села Бузаки (керівник Карина Салюк), аби зібрати кошти на потреби захисників, провів благодійний виступ на підтримку ЗСУ в обласному центрі. Дівчата співали на вулицях Луцька та підкорювали серця перехожих своїм завзяттям і талантом. Відтак юнкам вдалося назбирати 7645 гривень.

А в Тоболах Прилісненської громади у будинку культури відбувся благодійний концерт "РАЗОМ ДО ПЕРЕМОГИ!". Організатори запросили на захід захисників-односельчан та не лише потішили їх піснею, а й висловили теплі слова подяки. Хвилюючою була атмосфера в залі, а у фойє тим паче. Там місцеві Віктор Мартинюк і Костянтин Борбич організували виставку на військову тематику. У ній прапори з підписами та поданнями різних українських військових формувань, каски, елементи зброї.

«Щем, біль, сум, тривога і водночас глибока шана й повага, вдячність, гордість — такі почуття переповнювали моє серце, коли я переглядала виставку. Кожен окремо взятий прапор — це ціла історія, це життя, це боротьба. Це свобода і воля...Це наша майбутня УКРАЇНА!», — висловила свої враження від побаченого тоболянка Любов Трушик.

Під час заходу спільними зусиллями було зібрано 17065 гривень. Ці кошти будуть спрямовані на ремонт автомобіля захисника з Тоболів Анатолія Швиднюка. Анатолій сьогодні перебуває на сході України і мужньо боронить її від загарбників.

Тетяна ПРИХОДЬКО.

Україна

Новини • Події • Факти

Поступки для вразливих категорій

Оплата компослуг — тягар для багатьох українців, який посилився після початку повномасштабної війни, і борги загрожують «відрізанням» світла, газу тощо. Проте днями уряд прийняв рішення, що вразливим категоріям населення постачання електрики цієї зими не припинятимуть.

Ідеться про сім'ї із понад трьома прийомними дітьми, утримувачів дитбудинків сімейного типу; жителів помешкань, серед яких є особа, залежна від електричних медичних приладів, що потребують постійного живлення; багатодітні родини; людей з інвалідністю I або II групи; батьків дітей з інвалідністю або доглядачів осіб, що зазнали каліцтва в дитинстві. Втім, вищеперелічені громадяни не вважаються вразливими, якщо мають субсидію.

Земля дорожчатиме

Попри війну, ринок землі в Україні продовжує працювати. Причому вже за кілька місяців експерти очікують на його активізацію. Скупка земельних ділянок піде активніше. А ціни на землю рушать вгору.

З таким прогнозом погоджуються практично усі аналітики земельного ринку. Експерти вважають, що ціни зростатимуть під впливом потужного чинника, який вступить у дію з 1 січня нового року. Справа в тому, що з 2024 року в Україні ринок землі відкриють для юридичних осіб. Досі він доступний лише фізичним особам, які можуть купити до 100 га "в одні руки". Проте з відкриттям ринку для юросіб процес скупки землі активізується. Адже юридична особа зможе купувати до 10 тисяч гектарів.

Вже зараз склалися доволі високі ціни на землю у західних регіонах країни, які знаходяться далеко від лінії фронту. Зокрема, найдорожча земля зараз у трьох областях: Івано-Франківській – $2 тис.; Львівській – $1,45 тис.; Тернопільській – $1,4 тис.

Софіївський Собор, Лавра та могила Шевченка відтепер під посиленим захистом ЮНЕСКО

Комітет ЮНЕСКО схвалив ініціативу українських відомств щодо включення 20 об'єктів на території України до Міжнародного списку культурних цінностей, що перебувають під посиленим захистом.

Ідеться про Собор Святої Софії та пов'язані з ним монастирські споруди, Києво-Печерську Лавру, ансамбль історичного центру у Львові, резиденцію Буковинських і Далматинських митрополитів. Водночас серед 20 об'єктів є шість церков карпатського регіону, а саме: Ясінянська церква Вознесіння Господнього, Жовківська церква Пресвятої Трійці, Матківська церква Введення в храм Пресвятої Богородиці, Нижньовербізька церква Різдва Пресвятої Богородиці, Потелицька церква Зіслання Святого Духа, церква Зіслання Святого Духа в Рогатині.

Водночас посилять захист геодезичної дуги Струве у пунктах Катеринівка, Баранівка, Фельштин, Старо-Некрасівка, а також Астрономічної обсерваторії Київського національного університету, будівлі Державної промисловості в Харкові, Науково-дослідних інститутів - Астрономічної обсерваторії Одеського національного університету та Миколаївської астрономічної обсерваторії.

Захистять і культурний ландшафт каньйону в Кам'янці-Подільському, дендрологічний парк "Софіївка", могилу Тараса Шевченка та Державний історико-природничий музей-заповідник.

На вокзалах і поїздах таємно працюватимуть маршали безпеки

Перші маршали залізничної безпеки вже розпочали роботу. Мова йде про працівників відомчої воєнізованої охорони Укрзалізниці, головне завдання яких — контролювати безпекову ситуацію на вокзалах і поїздах, а також своєчасно реагувати у разі потреби. Втім, на відміну від своїх колег-охоронців, які працюють на об'єктах залізниці у службовій формі з усіма знаками розрізнення, маршали працюють не публічно.

Про це розповів голова правління АТ «Укрзалізниця» Євген Лященко. За його словами, така модель роботи безпекових підрозділів розповсюджена на авіаційних маршрутах.

Перші маршали розпочали свою роботу у вересні, зокрема, вони працюють на одному з популярних західних напрямків, який наразі потребує більшої уваги для гарантування безпеки пасажирів.

Підготовлено за повідомленнями інтернет ресурсів: *silskivisti, top.today.ua, umoloda, vechirniy.kyiv.ua*

Історія на прапорі і прапор як історія

Закінчення. Початок на 1 стор.

Сірий ранок... 9 година... Подвір'я Полицівського ліцею... У повітрі людські обличчя пощипують перші заморозки. Осіння прохолода різко вдарила в землю білим інеєм. У свисті поривів вітру із акустичної системи чутно звуки метронома. Це «цокає» хвилина мовчання у пам'ять про полеглих воїнів ЗСУ. Усі перехожі у цей момент завмирають. Нагадують про воєнні реалії і банери зі світлинами Героїв-земляків, котрі зустрічають закадрованим пронизливим поглядом кожного, хто прямує колись звичайною шкільною стежиною, а тепер – Алеєю Слави. Один із зображених захисників – сержант 51-ої окремої механізованої бригади Сергій Приймак, який загинув 21 серпня 2014 року під час обстрілу з АГС-17 опорного пункту бригади в районі Мар'їнки Донецької області. Посмертно був нагороджений орденом «За мужність» III ступеня та відзнакою 51-ї ОМБр «За мужність та відвагу». Поруч – образ Володимира Банзерука, який віддав життя за волю і незалежність України 4 травня 2023-го під час виконання бойового завдання поблизу Богданівки, що в Бахмутському районі. Вздовж доріжки, що простягнулась за банерними конструкціями, рівними рядами буяють вічнозелені туї і ялівець. Гарно довкола. Так і має виглядати це місце.

У затишних класах розпочались уроки, як і колись – у звичному спокійному ритмі. Із-за парт учнів раптово можуть підірвати лише сигнали повітряної тривоги. Ще одне постійне нагадування, що війна не тільки десь далеко! За кожними дверима чутно голос учителя або дітей. Одразу зауважуєш, що нині підхід до викладання матеріалу і його обговорення значно патріотичніші, ніж у роки нашого навчання, коли половину інформації були змушені читати із російськомовних книг та розвивали ідеологію братерських народів. Тепер усі розуміють цінність суто проукраїнських змін. У закладі, до того ж, надають великого значення не лише національно-державному просвітництву, але й благодійності: часто організовують заходи на підтримку наших захисників і збирають на їх потреби немалі суми.

В одному з класів, як жовто-блакитний ангел, розкинув «крила» державний стяг із передової. Це справжнє історичне надбання! Адже завдяки заслуженому волонтеру України, уродженцю Рудки-Червинської Ігорю Приходьку, він

побував на усіх фронтових напрямках. Після чого опинився в руках полицівця Андрія Макаревича, який, поставивши наостанок автограф від своєї 68-ої єгерської бригади, привіз його в рідне село та передав у ліцей. Прапор став неабиякою цінністю для кожного учня й освітянина, він задіяний тепер в усіх патріотичних дійствах освітнього закладу. Та найбільше гріє душу ця реліквія шестикласниці Яні Макаревич. Бо там є підпис її тата, там є частинка його історії, його шляху. У свої юні літа вона вже добре знає, як важко діставався нам кожен метр української землі.

- Пишаюся своїм татом, його відвагою. На момент початку повномасштабної війни він перебував за кордоном. Але одразу повернувся додому. А мене відправив із тіткою до Польщі, доки не стало зрозуміло, що безпечно вертатися назад. Згодом приєднався до лав ЗСУ. Великдень 2023-го був надто кривавим для їхнього підрозділу. День і ніч не вщухали потужні ворожі обстріли у Павлівці Волноваського району. Під час штурму 17 квітня в бою поліг його побратим – народний екс-депутат та відомий український активіст, революціонер, націоналіст Олег Барна, загинув і командир Валерій Дорохов. Тато зміг витягнути під обстрілами тіло Барни й повернувся по командира. Друга ходка не була такою вдалою, потрапив від танковий удар. Як наслідок – перебиті ноги, численні осколкові поранення. Тож уже його самого довелося діставати із зони обстрілу. Після чого настали місяці лікування й реабілітації. Попри те, що наразі він є обмежено придатним, з дня на день планує вирушати знову на фронт до побратимів - говорить з гордістю про тата Яна.

Іванна ГАЙДУЧИК, село Полиці.

Сила кохання

Шістдесят літ у любові й вірності

Справжнє почуття любові не згасає з часом, не залежать від обставин і не піддається спокусам. "Лебедину" вірність одне одному камінь-каширці Галина та Володимир Гунчики бережуть, перебуваючи в шлюбі ось уже шістдесят років. Подружня відданість цих поважного віку людей (обоє переступили вісімдесятилітній рубіж) залишається незмінною навіть попри всі випробування, котрі виникають на їхньому життєвому шляху. У біді та радості, хворобі й здоров'ї – вони завжди поруч.

Удвох вони досягли вершини віку — прожили 60 років. На жаль, сьогодні Галина не може побачити обличчя коханого Володимира, хвороба осліпила її очі.

І навіть, коли два роки тому пані Галина повністю втратила зір, її та чоловіка Володимира це лише ще більше об'єднало. Володимир став очима для своєї половинки, з великою ніжністю турбується про неї, підтримує дружину, котрій доводиться жити в повній темряві, відчувати світ лише на дотик кінчиків пальців.

Важке випробування, що випало їм на старості літ, пара долає незмінно разом, силою кохання, як і подолала тисячі інших, що до того мали у житті. Навіть при всій гіркоті особистої ситуації Галина Василівна не скаржиться на долю, адже біля Володимира вона наче за міцним муром. Єдине, чого сильно хочеться жінці, – знову побачити обличчя свого вірного супутника життя, дітей, онуків, правнуків, кольори неба, яким так любила милуватися, звеличувала у піснях. Старенька пригадує щасливі роки, які проводила, співаючи в хорі, зокрема, церковному, як хористка міського Свято-Миколаївського храму. Скільки втіхи це дарувало їй, як було приємно, що власною працею творить хорошу справу. Десятиліттями виконуючи такий обов'язок при храмі, Галина Гунчик сприяла також і розбудові православної святині.

– Сьогодні мої здобутки примножують молоді, в церковному хорі співає невістка Валентина. Тішуся рідною людиною, бо так вона ближче до Бога, тим, що робить, укріплює нашу українську православну церкву (ПЦУ). Щодо моєї історії життя, то в ній було різного: і успіхи, і невдачі, труднощі. Але, знаєте, якось з чоловіком ми те проходили стійко. Закінчивши 8 класів, пішла працювати у швейну майстерню. 33 роки шила одяг. Чотири рази обиралася депутатом районної ради, призначали мене судовим засідателем. На якій посаді не була, трималася правила, що якщо можу, то хай малим, однак допоможу людям, виручу. Так і Володя, постійно стояв за людьми. З ним, до слова, познайомились теж у хорі. А потому через рік побралися. Маємо двох синів, п'ятеро онуків, п'ятеро правнуків. Ото прикрість, що осліпла. Зрячій людині складно зрозуміти, як воно. Та нічого, і цю біду переживемо. Головне, про що мрію, аби швидше закінчилася війна, настав мир, – наче молитву карбує слова співрозмовниця.

"Дивись, яка лялька" – показує нам Володимир Васильович фото своєї половинки замолоду. Видно, що світлина для нього особлива, дорога. І нині, звертаючись до дружини, Володимир називає її не інакше, як "красунею".

– Шістдесят років ми у парі, аж не віриться. Здивуєтесь, але ніколи за стільки літ не влаштовували скандалів. Та й зараз не сперечаємося між собою. А для чого? Хіба від того комусь добре?! Галина в мене єдина, Господом мені дана, мій маленький світ, сенс мого життя. Так само і я для неї. Так, вона незряча, потребує догляду, та чи не в тому місія подружжя, аби підтримувати, якщо трапилась біда, любити. Колись від матері перейняв важливу науку, що в житті може трапитися всяке, але яким буде наше життя та який слід залишимо ми у ньому, залежить лише від нас. Їй самій довелося трудно, в ранньому віці втратила обох батьків, наймитувала, сповна, як кажуть, вкусила гіркого хліба, проте і мудрості життєвої надбала багато. Тому і мене навчила. Удвох із дружиною господарюємо, скільки вистачає сил, готуємо їсти. Буває, Галя начистить картоплі, натре, приправить, а я вже смажу деруни, або якої іншої страви забажає, стараюся їй вгодити. Вмикаю радіо чи телевізор, аби дізнавалася новини. Виконую хатні справи. Ось так і добуваємо віку в мирі, злагоді, – розповідає секрет подружнього щастя вісімдесятип'ятирічний старожил.

Повертаючись спогадами у минуле, Володимир Гунчик згадує голодне дитинство, юність, тяжке "батракування", аби хоч якось підтримати родину. Як непросто давалося йому спорудити дім, де дотепер мешкають з дружиною. Розповів і про моменти, якими дуже пишається, що, зокрема, послужив він і благу Каменя-Каширського. Сім років працював начальником пожежної. Завдяки старанням Володимира Васильовича на цій посаді постало нинішнє приміщення пожежної, три роки місцева пожежна частина тримали першість в області, він добився поновлення парку пожежної техніки. Проявив професійні таланти як працівник будівельних організацій, райспоживспілки, заготконтори.

Олександр ПРИЙМАК.

Самоврядування

Сошичненська громада затвердила свої герб та прапор

РАЗОМ ІЗ ЕСКІЗАМИ ОФІЦІЙНОЇ СИМВОЛІКИ САМОВРЯДНИЙ ОРГАН УХВАЛИВ І ПОРЯДОК ЇЇ ВИКОРИСТАННЯ.

Відповідне рішення депутати сільської ради прийняли на нещодавній сесії.

«Громада вирішила затвердити свої герб та прапор з метою реалізації права територіальної громади мати власну символіку, керуючись Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні», — розповідає начальниця гуманітарного відділу Іванна Лошик.

Відтак, за її словами, у вайбер-групі бібліотекарів розповсюдили прохання знайти інформацію про те, чим славиться Сошичненська громада. Після чого з метою розробки відповідних геральдичних ескізів сільська рада звернулася до спеціаліста з Луцька. Іван Кальнюк запропонував своє бачення герба і прапора Сошичненської громади, а також герба і прапора села Сошичне.

Тож у результаті, як каже Іванна Анатоліївна, на сайті самоврядного органу оприлюднили проєкт рішення про затвердження символіки і всі могли ознайомитися та запропонувати корективи.

«Пропозицій щодо змін у громаду не надходило, тож проєкт рішення про затвердження винесли на сесію сільської ради. Його депутати підтримали майже одноголосно», — каже Іванна Лошик.

Згодом громада звернеться до геральдичної колегії щодо внесення офіційних символів громади (герба і прапора громади, прапора села Сошичне) до геральдико-вексилологічного реєстру офіційних символів і відмітних знаків органів місцевого самоврядування та виконавчої влади, щоб одержати свідоцтво про їх реєстрацію. Для цього з бюджету повинні виділити кошти. Та лише після внесення в реєстр герби і прапори зможуть використовуватися. Наприклад, розміщуватися на фасаді будинку сільської ради, у сесійній залі, службовому кабінеті голови чи старост та ін. або ж використовуватися при оформленні території громади на честь свят, при проведенні спортивних, культурних та інших масових заходів, на грамотах, запрошеннях, посвідченнях та ін.

До речі, зображені на гербі громади срібний хрест в червоному полі (історичний герб Волині, додатково підкреслює географічне розташування громади), зелене зубчасте поле — стилізований силует лісу, золота церква, яка символізує місцеві храми, що є окрасою та святиня-ми громади. Під цим — синя основа зі срібною облямівкою зображена у формі силуету ока. Вона символізує місцеві озера. Композиція герба сформована так, що в гербі проглядається дивовижний місцевий краєвид, тобто над стилізованим озером лісовий масив. Для декоративного вжитку герб доповнений девізною стрічкою з назвою громади "СОШИЧНЕНСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА".

На прапорі громади використано кольори герба та його окремих елементів. Таке використання дає змогу органічно поєднувати ці два символи адміністративно-територіальної влади у практичному застосуванні. Кольорова червоно-біла (в геральдиці червоно-срібна) гама відтворює кольори волинського краю. Срібло (білий колір) символізує чистоту, надію; золото (жовтий колір) – могутність та багатство, благополуччя; червоний колір – любов та мужність; синій – колір води, символізує красу озер, зокрема місцевого озера Заболоцьке, а ще чисте та безхмарне небо; зелений – природній колір лісу, також символ родючості землі та добробуту.

Аналогічними є і зображення герба та прапора села Сошичне, лише із незначними змінами.

Тетяна ПРИХОДЬКО.

Доброта

Подарували часточку тепла юним серцям

У рамках проєкту, ініційованого Міжнародним дитячим фондом ЮНІСЕФ (UNICEF Ukraine), фахівці із соціальної роботи та представники Церкви адвентистів сьомого дня нашого райцентру спільно організували благодійну акцію для сиріт та інших діток, які опинилися в складних життєвих обставинах.

Гостинці у вигляді іграшок, канцтоварів, засобів особистої гігієни, одягу тощо отримала 31 дитина Камінь-Каширської громади.

«Ще влітку ми організовували двотижневий дитячий табір, де малеча та підлітки могли з користю проводити своє дозвілля: ігри, фізкультура, творчі заняття та навчання загальнохристиянським догмам. По завершенню від американських протестантів учасникам табору, а це 60 осіб із райцентру й довколишніх сіл, роздали на згадку подарункові набори. Решту презентів, які у нас залишилися, ми вирішили роздати тим, для кого вони можуть стати хай і маленькою матеріальною, але великою моральною підтримкою від сторонніх людей – діткам, що опинилися в складних життєвих обставинах. Адже часом добрий жест для когось — як ковток прохолодної води у посуху. На наш запит радо відгукнулися працівники соціальної сфери й доєднали нас до організації цієї доброчинної справи», - зауважив пастор Церкви адвентистів сьомого дня міста Камінь-Каширський Сергій Шпак.

З його слів, на цьому естафета просвітницько-виховних заходів для наймолодших жителів місцевої громади не завершується. Так, на базі церкви розпочали роботу два клуби – «Дружболандія» та вже відомий у світі «Слідопит». У першому зустрічатимуться дітки віком від 6 до 9 років, які «мандруватимуть» різними країнами, вивчатимуть їх звичаї, історію. Ну і звичайно – конкурси, ігри, кулінарні й творчі майстер-класи, подарунки, ляльковий театр з участю самих дітей і інші цікавинки. А до «слідопитів» запрошують краян віком від 10 до 14 років. Із ними займатимуться культурною, соціальною та релігійною освітою, розвиватимуть навики туризму (походи, орієнтування на місцевості, методи виживання у середовищі дикої природи) на зразок скаутів і пластунів. Усе це безоплатно. Долучитися можна на будь-якому етапі дії клубу, незалежно від віросповідання.

Іванна ГАЙДУЧИК.

Творча еліта

Сходинки до успіху юного програміста

Одинадцятикласник Камінь-Каширського ліцею №1 ім. Євгена Шабліовського Тарас Гембік розробив патріотичну комп'ютерну гру «Cossack Steppes» («Козацькі степи»), з якою взяв участь у міжнародній виставці винаходів INOVA в Хорватії і здобув «золото». В основу розробки хлопець поклав тему українського козацтва.

«Після виступу Володимира Зеленського в День єднання 16 лютого 2022 року, коли весь світ говорив про можливий початок війни росії проти України, я був сильно мотивований створити щось, що популяризувало б українську державу, культуру, історію. Адже наш північно-східний сусід завжди прагнув знищити нашу самобутність, привласнюючи все українське собі. Тому створив комп'ютерну гру саме про козаків, бо вони - ключовий момент в історії України: це сильні, вольові люди, борці за Україну», - розповідає Тарас.

Козацтво, до речі, вважають феноменом світової історії - ця соціальна сила унікальна тим, що своєрідне військово-політичне формування, засноване народом для захисту українських земель від численних завойовників, розвинулось у самостійне державне утворення. Тож нова гра про козаків, на думку юного розробника, якраз актуальна.

«Я поставив високу планку для своєї розробки - вирішив зробити її максимально реалістичною, такою, як сучасні ігри «ААА» великих компаній, наприклад, GTA V, Cyberpunk. А для цього потрібно передати усі елементи і деталі побуту, природи, зброї і т.д. У цьому стали в нагоді базові знання, які отримав з курсів Малої академії наук та поради, які давав вчитель інформатики Тішков Сергій Володимирович. Втім, оскільки я один займаюся цією розробкою і не маю фінансування, створення гри затягнулося», - зауважує Тарас.

Та після перемоги на міжнародній виставці винаходів хлопець сподівається, що і спонсор знайдеться, і айтішники-однодумці долучаться до його команди. У Хорватії він познайомився з тайванцями, камбоджцями, хорватцями, котрі готові продовжити спілкування, а хорватці - навіть допомогти з подальшою розробкою «Cossack Steppes». Після цього гра юного програміста зможе вийти у світ та, віримо, набути популярності. Бо ж протягом останніх десятиліть відеоігри стали чи не головним феноменом розваг. А ігри з потрійним класом («ААА») становлять значну частину цієї зростаючої індустрії.

Тетяна ПРИХОДЬКО.

Тарас Гембік (на задньому плані зліва) із однолітками різних країн світу

Тарас Гембік

Війна: оцінка експерта

Путін боїться перелому у війні та відволікає ЗСУ від важливих цілей

Бахмут, як і раніше, залишається знаковим населеним пунктом для країни-окупанта росії та особисто для її глави володимира путіна. Його здача де-факто означатиме перелом у війні. На тлі успіхів Сил оборони України ворог на низці напрямків, зокрема Бахмутському, намагається відтягнути українські сили від двох важливих для нього напрямів – Бахмута та півдня нашої країни. Для цього окупант організовує контратаки на певних ділянках фронту.

Зокрема, украй важливий для нього Токмак. Там окупаційна армія поспіхом робить оборонні споруди, зариваючись у землю на два рівні. Але проблема в тому, що у ворога вже немає часу на "стаціонарні", а отже, справді міцні рубежі. Ці тимчасові загородження не є серйозною перешкодою для Сил оборони України. Взяття Токмака та Мелітополя – лише питання часу. Далі розпочнеться наступ на південь. Такий прогноз озвучив керівник Служби зовнішньої розвідки України у 2005–2010 роках, генерал армії Микола МАЛОМУЖ.

– У зведенні Генштабу ЗСУ повідомлялося про те, що противник безуспішно намагався відновити позиції в районі Авдіївки на Бахмутському напрямку, а також атакував позиції ЗСУ у районі Мар'їнки та Красногорівки. Яка мета окупанта на цій ділянці фронту? Чи вважаєте ви, що ці дії ворога можуть бути просто спробою відвернути наші Сили оборони від півдня?

– Насамперед противник намагається промацати нашу лінію оборони і, можливо, вчинити контрнаступ, відсунути наші війська або навіть прорвати оборону. Така спроба була біля Куп'янська, але не вдалася. Тому зараз ворог концентрує сили поблизу Авдіївки, Мар'їнки.

З якою метою? Справді, одна з цілей – відвернути наші сили на інші ділянки фронту, насамперед із Бахмута. Тому що цей населений пункт для путіна є фактично моментом істини і має військово-політичне значення. Звільнення Бахмута означатиме перелом у війні, якщо ще не стратегічний, але морально-політичний.

Тому путін кидає всі сили на Бахмут, на напрям Авдіївки та Мар'їнки, щоб ми знімали свої сили з Бахмутського напрямку та перекидали на цю ділянку через загрозу прориву. Це одне з основних завдань у цьому регіоні – відволікти наші сили та засоби, які зараз йдуть по Кліщіївці, Андріївці, з півдня та півночі охоплюють Бахмут, та переорієнтувати їх на інші ділянки.

Другий складник – противник практично не має успіху, він промацує Куп'янськ, бачить, що не вдається зрушити нашу оборону в районі Бахмута. Тому путін дав вказівку задіяти ще один формат – розпочати наступальну операцію на Авдіївку, Мар'їнку, частково на Запорізькому напрямку. Шойгу заявив, що залучив наявні резерви аж до кадрової нової армії, яка укомплектована та озброєна лише на 50%. Водночас частину досвідченіших підрозділів ворога перекинуто під Бахмут, щоб стримати наш наступ і не втратити місто.

Тут є й інформаційний формат. Усі воєнкори та російські ЗМІ задіяні для висвітлення дій окупаційної армії на цьому напрямі як успішних.

Третій складник – не допустити посилення наших спроможностей на південному напрямку. Маючи дуже чіткий формат фронту на Авдіївсько-Мар'їнському напрямку, ми можемо використовувати додаткові резерви для просування в районі Роботиного, Вербового та Токмака. Ворог припускає, що ми не перекинемо туди великих сил із Донецького напряму, що наші наступальні операції сповільняться. Ворог розраховує, що Сили оборони не зможуть повністю перерізати логістику у районі Бахмута, перекриваючи Токмак – дуже важливий центр логістики.

Якщо Токмак буде перекрито, це фактично позбавить ворога можливості масово використовувати вогневі засоби на Запоріжжі, утримувати свої позиції та контратакувати. Не буде логістики, не буде надходження боєприпасів та живої сили, з'явиться передумова для більш щільного просування Сил оборони до моря – Мелітополь, Бердянськ – і, звичайно, створювати умови для потужного флангового удару по запорізькому угрупованню ворога, яке не матиме підтримки.

– З приводу сухопутного коридору. За інформацією мера Мелітополя Івана Федорова, російські окупанти намагаються його утримати. Для цього вони обладнують складну систему окопів, дворівневі підземні бліндажі та нові укріплення під Токмаком. Наскільки це ускладнить завдання Сил оборони України?

– Спорудження поспіхом різних видів укріплень, включно з багатоярусними, спроба створити нові смуги оборони – ворог намагається копати і окопи, і бліндажі, і протитанкові рови – це природна модель запобігання нашим можливим атакам. Але у чому проблема? У тому, що вони вже не мають часу щось будувати стаціонарно.

Справді, у тактичному форматі вони можуть стримати нашу легку піхоту, наші атаки. Але можливості ворога невеликі. Ми, використовуючи комплексний підхід, завдаючи ударів далекобійною артилерією, з самохідних установок, танків, шляхом залучення піхоти, руйнуватимемо ці тимчасові споруди ворога. Втриматись на таких позиціях буде практично неможливо.

Тому, гадаю, ці дії не відіграють вирішальної ролі в утриманні Токмака та інших окупованих міст, включно з Мелітополем. Найголовніше для нас зараз – нейтралізувати логістичний шлях до Токмака та взяти місто у півоточення. Це буде вирішальний чинник. Потім звільнення Токмака та Мелітополя буде лише питанням часу.

Далі ми розвиватимемо наступ на південь. Тому що угруповання окупанта, позбавлене засобів, техніки, боєприпасів та підтримки живою силою, приречене на провал. Пригадую, як було з Херсоном. Ми взяли його практично у вогневе оточення, і ворог був змушений залишити його. Тут же буде оточення зі сходу. Можливі операції з боку Херсона – це буде оточення великого секторального угруповання ворога.

Але це більш далека, стратегічна перспектива. Зараз питання тактичне – подолати укріпспоруди ворога. Але операцію потрібно провести грамотно. Я вважаю, що не треба сильно вгризатися в оборону, це тяжкий формат і не завжди ефективний. Необхідно проводити системні вогневі удари, диверсійні операції, можливо, висадку великого десанту Сил спеціальних операцій у цей регіон. Це позбавить ворога можливості щось робити – і захищатися, і використовувати якісь оборонні споруди.

– За інформацією Інституту вивчення війни, сьогодні російська окупаційна армія має великі проблеми з кадрами. Зокрема, туди залучають найманців із Непалу та навіть із Куби. У жовтні в росії стартував осінній призов, планується призвати 130 тисяч людей. На вашу думку, які реальні можливості для посилення має ворог? Чи буде повна мобілізація?

– За рахунок осінньої мобілізації не може бути суттєвого зміцнення, бо призовники – це молоді хлопці без мотивації та елементарного рівня підготовки, тим паче бойової. Якщо вони будуть направлені на фронт, це буде гарматне м'ясо. Це буде шлях в один кінець.

Навіть зміцнення окремих секторів такими силами не вирішить проблем. Ми знаємо приклади, коли молоді бійці окупаційної армії, розпиваючи спиртне, йшли в атаку і масово гинули – практично вони загинули за лічені години після того, як почали брати участь у бойових діях. Тож великих перспектив тут немає.

Але вони частково відновлюють структури "Вагнера", набирають із запасу тих, хто має військову спеціальність – і це певне посилення. Невелике, тому що в єдиному форматі "вагнерівці" не діятимуть, їм ніхто не дозволить створити окрему структуру на 50 тисяч осіб, оскільки вони показали свою ненадійність. Тому "вагнерівці" воюватимуть розрізнено, по різних частинах і використовуватимуться для окремих важких ділянок боїв, для проведення атак чи контратак тощо.

Щодо найманців, то вони більш мотивовані, хоча їх небагато. Путін назвав цифру 60 тисяч, але тут маються на увазі всі – і за квотами, і примусово, тож здається, що це великий контингент. Але насправді за рік вони набрали близько 12 тисяч найманців і використовуватимуть їх на різних ділянках.

Йде вербування серед іноземців, насамперед серед країн СНД, а також країн, де рф має свої контингенти. Це арабський Схід, особливо Сирія, частково Африка та Куба. На Кубі найманство, служба в іноземній армії, навіть дружній, вважається злочином. Кубинці зараз проводять розслідування щодо тих осіб, які завербувалися до рф.

Великого напливу нічого очікувати. Крім того, ці бійці з інших країн, не знаючи ситуації, не маючи мотивації, а маючи тільки мету заробити під час серйозних бойових операцій, а тим більше за дуже потужного вогню, здаватимуться. Це не ті люди, які ефективно боротимуться за щось. Щойно буде загроза реальної смерті – буде повний відкат. Вони будуть тікати чи здаватися.

Тетяна ГАЙЖЕВСЬКА.

Джерело: obozrevatel

Зірки віщують

Астрологічний гороскоп на 16 - 22 жовтня

ОВЕН. Щоб утримати лідерські позиції, необхідно стати терплячим і не піддаватися емоціям. Другові або партнеру, ймовірно, знадобиться допомога, постарайтеся бути корисним.

ТІЛЕЦЬ. На початку тижня бажано не ризикувати, а ось в інші дні тижня ризик може бути виправданий і навіть виведе на новий рівень. Бажано не провокувати відкритого протистояння і конфліктів.

БЛИЗНЮКИ. Вірогідне поліпшення ситуації на роботі, вам піднімуть зарплату. Тиждень принесе неповторні враження і дивовижні події. Зараз можна спробувати змінити в житті те, що не влаштовує. Час переходити на нову роботу.

РАК. Бажано почекати з рішеннями в особистому житті, особливо в першій половині тижня. Будьте уважні, терпелячішими, краще уникати суперечок. У вихідні не захоплюйтеся нездійсненними мріями і надмірно екстравагантними ідеями.

ЛЕВ. У вівторок проявіть обережність як в словах, так і вчинках. На роботі зберігайте нейтралітет, навіть якщо навколо киплять пристрасті.

ДІВА. Вас чекає успіх в справах, варто задуматися про додаткову роботу, яка розширить фінансові можливості. У четвер будьте уважні при укладенні договорів, вірогідно, що умови будуть не на вашу користь.

ТЕРЕЗИ. Намічайте великі цілі, час щось міняти. Дозвольте собі відпочити і набратися сил для наступного ривка. Є шанси знайти нову любов або створити сім'ю.

СКОРПІОН. Варто стати поступливішими, у жодному випадку не впиратися рогом, відстоюючи принципову позицію. На роботі важливо дійти конструктивної угоди, раціонально розподілити сили. Вас чекає підвищення по службі і збільшення зарплати.

СТРІЛЕЦЬ. Необхідно зосередитися на робочих справах. Поволі, але впевнено просуватиметеся до намічених цілей. У суботу ситуація потребуватиме розсудливості і стриманості, що допоможуть досягти бажаних результатів.

КОЗЕРІГ. Не варто давати обіцянки, виконання яких пов'язане з труднощами. Краще займіться налагодженням нових зв'язків і контактів. Дійте самі. Шукати чужої поради слід лише у виняткових ситуаціях.

ВОДОЛІЙ. На роботі оцінять ваші розум, досвід, працьовитість. Прислухайтеся до інтуїції. Самостійно ухвалюйте важливі рішення, що стосуються майбутнього. Можливі додаткові джерела доходу.

РИБИ. До вашої думки прислухатимуться, не упустіть можливість вплинути на ситуацію, але не наговоріть зайвого. У середу використовуйте перевірені методи, нововведення почекають. Не розказуйте про свої досягнення, заздрість недоброзичливців може нашкодити. У п'ятницю є ризик сімейного конфлікту.

Що день прийдешній...

Приготуватися: грядуть знеструмлення

Незабаром Україна розпочне опалювальний сезон. Урядовці та експерти прогнозують, що він буде важчим, аніж торішній, оскільки країна входить у нього із вельми пошкодженою енергетичною інфраструктурою. Тож уникнути віялових відключень у регіонах навряд чи вдасться.

Місцеві органи самоврядування та енергетичні компанії вже оновили і погодили з Міністерством енергетики ймовірні варіанти графіків відключення світла у себе в регіоні. Втім, як розповів в інтерв'ю інформаційному агентству «РБК-Україна» голова правління «Укренерго» Володимир Кудрицький, їх поки не застосовуватимуть. Крім того, він упевнений, що в порівнянні з осінню минулого року зараз набагато більше об'єктів критичної інфраструктури — лікарень, котелень, шкіл, дитсадків, насосних станцій — обладнані автономними джерелами живлення, ніж торік. Це не тільки посилює стійкість інфраструктури, а ще й дає необхідну гнучкість, «якщо раптом треба буде якісь графіки застосовувати».

Віялові відімкнення відбуватимуться лише у період пікового споживання електроенергії в країні, як от коли вдарять морози і населення почне інтенсивно обігрівати домівки. На ситуацію впливатиме і обсяг генерації струму конкретної доби. Через відсутність у системі електроенергії від Запорізької АЕС цілком можливо, що дефіцит буде значним. До того ж не меншою проблемою у зв'язку з цим є і можливість оперативного перерозподілу потужностей у загальнонаціональній мережі.

Зрозуміло, важливим фактором залишається мінлива і постійно загрозлива ситуація з безпекою. Існує висока ймовірність того, що з настанням холодної пори ворог істотно посилить атаки на об'єкти української енергетичної інфраструктури, як це було минулого опалювального сезону, коли країна мало не щодоби на багато годин занурювалась у блекаут. На жаль, вітчизняна енергосистема, чималу частку якої вже зруйнувало повномасштабне вторгнення росії, входить у новий опалювальний сезон із недостатнім запасом міцності. Так що підготовка до опалювального сезону відбувається зусиллями не тільки енергетиків, а й військових. Чим краща, чим більш оснащена буде наша ППО, тим більше шансів, що ворожі атаки вдасться відбити, а об'єкти енергетичної інфраструктури вціліють.

І хоча у Міненерго повідомили, що станом на сьогодні вдалося відновити близько 70% пошкоджених ТЕС та ТЕЦ, ситуація залишається складною. Тому енергетики все ж одностайні у своїх прогнозах: прийдешнього опалювального сезону віялових відключень світла у регіонах не уникнути. Поки що складені графіки пересічно передбачають кількаразові блекаути тривалістю до 4 годин на добу. Однак діятимуть вони тільки за розпорядженням Укренерго та якщо буде потреба скоротити споживання. При цьому відключатимуть світло не більше ніж на дві години поспіль і не довше ніж 4 години на добу. Загалом поки що найпроблемнішими щодо ймовірних тривалих відключень є Дніпропетровська, Запорізька, Київська, Миколаївська, Одеська, Харківська, Херсонська та Хмельницька області.

А тим часом, шановні співвітчизники, поки є час, подбаймо і самі про енергетичну безпеку наших домівок на випадок віялових вимкнень світла.

Петро ВИШЕНСЬКИЙ.

Про це говорять

За рахунок платників податків

БАТЬКОВІ ЗЕЛЕНСЬКОГО «ЗА ВИДАТНІ ЗАСЛУГИ В ОСВІТІ» ПРИЗНАЧИЛИ ДОВІЧНУ СТИПЕНДІЮ

Кабінет Міністрів України призначив довічну стипендію 118 професорам та доцентам закладів вищої освіти України. Серед них і батько Президента України Володимира Зеленського — Олександр Зеленський. Він буде отримувати виплати в рамках бюджетних призначень.

Про це йдеться у відповідному рішенні уряду від 29 вересня 2023 року.

Олександр Зеленський - доктор технічних наук, професор у Державному університеті економіки та технологій Кривого Рогу, науковець у галузі автоматизації геолого-маркшейдерського забезпечення в гірничій справі. Із 1995 року обіймає посаду завідувача кафедри інформатики та інформаційних технологій та входить до спеціалізованої вченої ради в університеті «Дніпровська політехніка», а також спеціалізованої вченої ради в Криворізькому національному університеті.

Українці в соцмережах неоднозначно зреагували на новину. «Спершу я подумав, що це фейк, далі - що це такий прикол. Тепер я навіть не знаю, як це коментувати... Безумовно, видатна заслуга Олександра Семеновича у народженні Володимира Олександровича беззаперечна. Ми пам?ятаємо, що Володимир Олександрович зобов?язаний лише власним батькам і нікому більше. Але, відверто, ніколи навіть не припускав, що ми всі повинні платити гроші довічно за синівські зобов?язання. Пропоную тоді не зупинятися, дати Героя України і створити Раду Старійшин з усіх питань при президентові», — написав Володимир Омелян, колишній міністр інфраструктури.

Підготував Петро ПОЛІСЬКИЙ.

Будьте здорові!

Сім способів зміцнити імунітет та уникнути застуди

І восени можна залишатися сприйнятливим до грипу та застуди. Тому вже зараз дуже корисно зміцнити імунну систему. Як це можна зробити?

ВИСИПАТИСЬ. Дуже важливо спати за добу не менше семи годин. Справа в тому, що через недосипання імунні клітини працюють гірше і сприйнятливість організму до хвороб підвищується. Спробуйте для покращення сну спати в повністю темній кімнаті, використовувати маску для сну або лягати спати в один і той же час щовечора. Ще допоможе скоротити час, проведений перед екраном перед сном.

ЇСТИ РІЗНОКОЛЬОРОВІ ОВОЧІ ТА ФРУКТИ. Завдяки цьому ваш організм отримуватиме всі необхідні поживні речовини. Відомо, що листові зелені овочі (шпинат та капуста) – це відмінні джерела вітамінів, які зміцнюють імунітет. Запобігти застуді можна і за допомогою вітаміну D, що міститься в апельсинах.

ПАМ'ЯТАЙТЕ ПРО ГІГІЄНУ НОСА. За рахунок гарної гігієни ви будете менш уразливі для вірусів та інфекцій.

ПАМ'ЯТАЙТЕ ПРО ФІЗИЧНУ АКТИВНІСТЬ. Навіть 30-45-хвилинна прогулянка допоможе підтримати вашу імунну систему. Фізична активність мобілізує імунні клітини, що допомагає організму боротися із мікробами.

НАЙЧАСТІШЕ МИТИ РУКИ. Їх потрібно мити перед виконанням будь-яких дій, при яких ви руками торкатиметеся очей або рота. Рекомендується мити руки водою з милом протягом 20 секунд. Крім того, розсадником бактерій можуть бути і довгі нігті, тому їх краще підстригти.

ЗМЕНШИТИ РІВЕНЬ СТРЕСУ. У цьому може допомогти медитація, виконання різних вправ чи ведення щоденника. Підійде все, завдяки чому ви розслаблюєтеся.

ПИТИ ДОСТАТНЬО ВОДИ. Фахівці рекомендують випивати впродовж дня не менше шести-восьми склянок води.

Кросворд

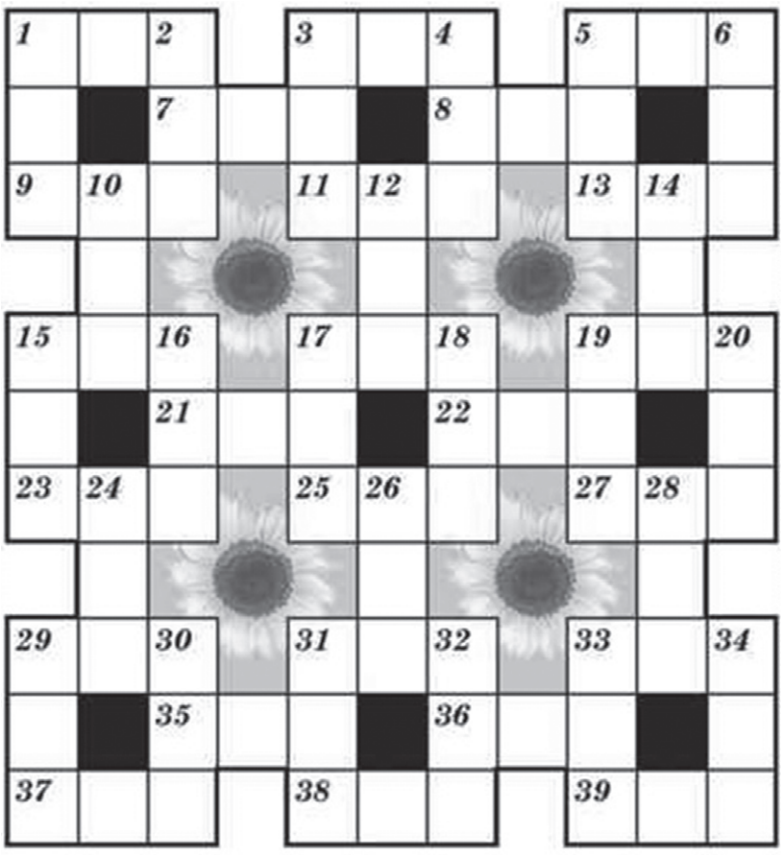

По горизонталі. 1. «..., що тіло рве до бою...», І. Франко. **3.** «А ... весь героїчний, мов із заліза вічний...», П. Тичина. **5.** «Хто ... підійме, той від меча й загине» (з Біблії). **7.** ... Марія. **8.** Місто на острові Хонсю. **9.** Ставка у картах. **11.** Місто в Чехії. **13.** Венеціанський правитель. **15.** Одиниця роботи або енергії, що дорівнює роботі, виконаній силою в одну дину на шляху один сантиметр. **17.** Речник держдепартаменту США ... Прайс. **19.** Гермес у єгиптян (міф). **21.** Українська повстанська армія. **22.** Вітрильник. **23.** Перевищення цін на біржі. **25.** Напій пірата. **27.** Богині пір року (міф). **29.** Вузол мережі. **31.** Пустеля Азії. **33.** «Я не здамся без ...!». **35.** Річка Румунії, ліва притока Тиси. **36.** Давня столиця Вірменії. **37.** «... Микита», казка І. Франка. **38.** Голова МВС Великобританії ... Трасс. **39.** Настінний світильник.

По вертикалі. 1. Засновник Одеси ... Рішельє. **2.** Головний прокурор Міжнародного суду в Гаазі ... Карім. **3.** Екпрезидент Польщі ... Валенса. **4.** Символ міцності. **5.** Продукт бджільництва. **6.** Співучий птах родини в'юркових. **10.** Недолюдок. **12.** Народ Гани. **14.** Народний танець болгар. **15.** Володар вітрів (міф). **16.** В один... тягти. **17.** Некерована авіаційна ракета. **18.** Тут мій ... . **19.** Другий план картини. **20.** Любив козак ... дівчини. **24.** Довгохвостий папуга. **26.** Річка в Македонії. **28.** Карнавальне місто. **29.** Фоє графського замку. **30.** Вигук глядачів. **31.** Мідний велетень (міф). **32.** ..., та гаразд. **33.** Стручкова рослина. **34.** Штат США.

Відповіді на кросворд

По горизонталі: 1. Дух. 3. Люд. 5. Мед. 7. Аве. 8. Уве. 9. Кон. 11. Хеб. 13. Дож. 15. Епг. 17. Нед. 19. Тот. 21. УПА. 22. Іол. 23. Лаж. 25. Ром. 27. Ори. 29. Хаб. 31. Тар. 33. Бою. 35. Іза. 36. Ані. 37. Лис. 38. Ліз. 39. Бра.

По вертикалі: 1. Дюк. 2. Хан. 3. Лех. 4. Дуб. 5. Мед. 6. Чиж. 10. Огр. 12. Ева. 14. Оро. 15. Еол. 16. Гуж. 17. НАР. 18. Дім. 19. Тло. 20. Три. 24. Апа. 26. Оча. 28. Ріо. 29. Хол. 30. Біс. 31. Тал. 32. Раз. 33. Біб. 34. Юта.

Мамин синочок

Дивилась Єва на своє чадо і очі від щастя примружувала. Ох, як сонце синочок! І то вже такий гарненький, чубчик кучерявий, оченятка - мов у ангелика. А розумний який! Хто з однолітків може до нього дорівнятися? Та їм до Валєрчика - як до неба навприсядки!

Вчила Єва сина:

- Ти дивись там: нікому не дозволяй у школі себе ображати! Бо вони твого й мізинця не варті. Як хто чіплятиметься - у морду бий!

Валєрчик ту науку вбирав, мов губка. Так і робив: штурхав кожного, хто не так глянув чи слово мовив. Навіть дівчатам перепадало. Не раз учителі жалілися на нього батькам. А ті що? Тато завжди мовчав - боявся крутого норову благовірної, а мама ніжно гладила синочка по голові і тішилась, що він такий бойовий.

- Так їм і треба всім! Не давай спуску.

Та вона за свого Валєрчика горлянку перегризе кожному! Вже з усіма сусідами пересварилась. Бач, взяли моду - жалітися на малу дитину! Подумаєш: вибив вікно каменем! І що з того? Нове поставлять. А Дінці кирпатій портфель у багнюку вимастив. То нехай не обзиває його дурбецалом! Правильно зробив. Треба було ще й те дівчисько писком у твань витовкти, щоб знала, як ображати хлопчика.

Добре знає вона, що то все - через заздрощі! Бо ні в кого такої обдарованої й розумної дитини немає. Але Єві на думку інших - плювати! Нехай хоч показаться.

* * *

Рік за роком - і виріс Валєрчик. Став курити, водитися із дворовими хуліганами. Батько сердився, але Єва й тут боронила синочка.

- Закрий свою мордяку! - верещала, як різана. - Бісить, що син не схожий на тебе? То й добре! Валєрчик в мене вдався - і розумом, і вродою. Зате хоч не має твоєї мавпячої подоби.

Чоловік тільки рукою махав і відходив убік. З нею сперечатися - що небо фарбувати.

Після школи пішов синок у технікум вчитися. Добре, що заступником директора був рідний дядько, то місце знайшлося. Бо до того часу у навчанні хлопець таки добряче пас задніх. Не мав часу сидіти над підручниками за постійними гулянками.

Та недовго він провчився. На другому курсі побив свого одногрупника, що той аж у реанімацію потрапив. Не допомогло навіть становище дядька. Та й, правду кажучи, той не захищав його зовсім. За півтора року навчання свого племінника дуже розчарувався в ньому й тисячу разів пожалкував, що посприяв його вступу.

Приїхав Валєрчик додому. Сів батькам на шию - і ноги звісив. Навіть не думав роботу шукати. Та й мама не дозволила.

- Це щоб моє дитя горбатилося за копійки на якогось товстопуза? Нізащо!

- А що він робитиме увесь час? - не стримався чоловік.

- До літа пересидить вдома, а там знову спробує кудись піти вчитися. Він у нас - розумний хлопчик.

Чоловік лише головою похитав невдоволено. Та що казати, коли вона вже все вирішила. Як завжди.

* * *

Спроба вступити до іншого технікуму провалилась. Та Валєрчик не переймався. Гульбенив зі своїми дружками ледь не щодня. Приходив додому посеред ночі, чумний від випитого. Спав після того по пів дня, а потому ще кілька годин приходив до тями, бо дошкуляло похмілля.

Єва спершу тільки усміхалась на синочкові вибрики, але згодом радісний настрій зник. Дедалі похмурішим поглядом міряла любе чадо і не могла втямити, звідки в нього стільки дурних лінощів та пихи. Урешті таки не витримала і поговорила зі своєю кумою Надією. Та погодилась взяти похресника в ресторан, де працювала адміністратором.

- Наш бармен поїхав на роботу за кордон, а місце досі вільне. Нехай Валерій приходить завтра, подивиться, вникне в суть справи. Там нічого важкого. Бути комунікабельним, спритним та привітним - усі вимоги. Ну, і головне - пунктуальність. Запізнень дирекція ресторану не терпітиме.

На подив Єви, синок одразу погодився.

- Гаразд! - знизав плечима. - Чого б не спробувати? Прикольна робота.

Спершу ніби все й добре було. Аж доки не облаяв якогось поважного відвідувача. Полетіли голови. Дісталось навіть Надії.

І знову Валєрчик насолоджувався безтурботним життям. Став додому водити дівок, а то й цілі компанії.

- Я так більше не можу! Остогидло все! - чоловік рішуче йшов до дверей із валізою. - Поживу в батьківській хаті. Бо зайвий тут. Із самого початку був зайвим.

Він пішов. Єва ще довго істерично репетувала вслід чоловікові, що він - невдаха й тюхтій, і даремно вона заміж за такого недочоловіка виходила. Наостанок ще й соковито облаяла його, гримнула дверима і. розплакалась. Бо тепер не уявляла, як має давати раду непокірному синочкові.

- Ти його одружи! - порадила подруга. - Тільки треба таку найти, щоб в кулаку тримала.

- Я повинна шукати? - вражено перепитала.

- Так. Але влаштуй знайомство так, щоб він ні про що не здогадався.

І жінка загорілася тією ідеєю. Стала пильно приглядатися до свого оточення. Незаміжніх дівчат у їхньому колективі вистачало. Лишилось тільки вибрати котрусь.

- Оленко, я чула, ти шити вмієш, - звернулась до високої брюнетки із жагучими очима.

- Умію. А що треба пошити?

- Мій улюблений костюм став завеликим. Схудла, - Єва усміхнулась. - Прийдеш та глянеш, що можна зробити?

Дівчина знизала плечима:

- Гаразд. Коли?

- Та хоч і сьогодні! Зможеш після роботи?

Олена кивнула, допила свій обідній чай і знову схилилась над текою із документами.

* * *

Валєрчикові дівчина дуже сподобалась. Воно й не дивно! Така красуня. Увесь вечір не відходив від неї, засипав компліментами, доливав чаю, пропонував тістечка й цукерки.

Оленка бентежилась, червоніла. А як зазбиралась додому - то кавалер швидко зорієнтувався і напросився провести.

Єва цвіла й пахла! На радощах навіть чоловікові зателефонувала.

- Науме, наш син почав виправлятися!

- Невже? Може, знайшов роботу?

- Ні. Здається, закохався!

- О! То велике досягнення!

- Ти знову починаєш? Годі вже! Додому коли повернешся?

- Не знаю. А треба?

- Не дуркуй, чоловіче! - у її голосі вчувались лагідні нотки. - Вертайся.

- Гаразд. Завтра прийду. Пирогів напечеш?

- Авжеж! - Єва розсміялась. Навіть не думала, що може настільки сильно сумувати за ним.

- Тоді точно прийду! - голос Наума теж затремтів від стримуваного сміху. - До завтра!

- Бувай!

Євина мрія здійснилася: синок по вуха закохався у Олену, і дівчина відповідала взаємністю. За півроку після знайомства вони вирішили побратися.

- Де плануєте жити після весілля? - запитав Наум.

- Із вами, - Валєрчик іронічно підняв брову. - Чи ти проти?

- А на роботу коли підеш?

- За два дні. Бригадир сказав, що новий об'єкт розпочинають.

- Я не уявляю, як ти зможеш на будівництві гарувати! - Єва розпачливо сплеснула руками. - То ж страшенно важко!

- Спробую.

- Ти не пробуй, а роби! - зиркнув з-під лоба батько. - Напробувався вже.

- Науме! - зашипіла Єва.

...Працював Валерій, наче спав на ходу. Та в бригадира такий номер не пройде! Зрізав зарплатню удвічі, щоб знав ледащо. Хлопця те зачепило за живий нерв. Доклав до рук злості - і діло пішло.

Підзаробивши грошенят, купив Олені обручку і, нарешті, освідчився, як годиться. Вже й дату весілля призначили. Та Валєрчикові захотілося трохи розважитись із старими товаришами - влаштувати парубочу вечірку.

Славно все вдалося. А наступного вечора Оленка знайшла в його кишені жіночі трусики. Весілля довелося відкласти на невизначений термін.

* * *

Олену часто нудило на роботі. Сиділа страшенно бліда й виснажена. Єва не витримала.

- Скажи правду: ти вагітна?

Вона мовчки кивнула.

Того ж вечора вдома відбулася серйозна бесіда. Валєрчик тільки супився і мовчав. Не дуже вже й хотілося йому одружуватись! Перегоріло.

...Після весілля молодята зажили разом із батьками. Єва спершу раділа. Та не минуло й двох місяців, як стало їй від невістки в носі крутити. То не такі млинці спекла, то борщ пересолила.

- Нікудишня ти хазяйка, Олено! - вичитувала її. - Хоч би в мене трохи повчилася! А то тільки кирпу дереш до стелі.

Та тільки вражено кліпала очима, не розуміючи своєї вини, і мовчала.

Довго тривали ті виховні уроки. Ще й Валєрчик доливав оливи у багаття:

- Що ти за жінка така, що не стежиш за собою? Розтовстіла, як корова!

- Може, ти забув, то нагадаю: я на восьмому місяці вагітності! Якою повинна бути? Як стеблинка? - у очах Олени застигали сльози образи й болю.

І тільки свекор щиро поважав і любив невістку. Шкода було чоловікові бідолашну. Бо убгала голову в ярмо, як він свого часу.

* * *

Після народження донечки Валєрчик зовсім утратив совість. З роботи приходив пізно, напідпитку, а згодом ще й підгулювати з іншими жінками став. Коли Олена пожалілась свекрусі, шукаючи в неї захисту й підтримки, то так рубонула з плеча:

- А що ти хотіла? Йому ж треба хоч якось знімати стрес. Маєш розуміти: важка робота, недоспані ночі, бо в хаті дитя мале.

Молодиця остовпіла. Незмигним поглядом дірявила Єву, а тоді враз гірко посміхнулась і пішла в кімнату пакувати свої та дитячі речі. Більше вона й ногою в цей дім не ступить! Досить!

- Та куди ти подінешся? - реготала злісно Єва, коли невістка жбурнула на столик ключі від квартири. - Приповзеш на колінах! Бо такого, як мій Валєрчик, більше ніде не знайдеш.

Олена пішла, не озираючись. Ураз стало так легко, ніби гора із пліч зсунулась. А наступного дня пішла до адвоката, щоб підготувати папери на розлучення.

* * *

За пів року після того сталося лихо: Валерій хильнув на роботі зайвого, попри заборону бригадира, і поліз на підйомник. Не втримався - перевалився через край і впав.

Вижив, але сильно травмувався. Лікарі не давали гарантій, що ходитиме. Єва була в розпачі. Попросила позачергову відпустку, аби хоч перший місяць доглядати за сином. Зривала злість на Наумові. Казилась від власного безсилля.

Аж раптом згадала про колишню невістку. Хоч і розлучені, але ж Валєрчик - батько її дитини! То нехай теж допоможе. Хоча б через день підміняла її на чергуванні в палаті - і то добре.

Роздратовано натискала дверний дзвінок. Чого вона так довго не відчиняє? Ледь не підскочила від страху, коли просто перед нею зависочіла кремезна чоловіча постать.

- Вам кого, пані? - похмуро запитав. - Тиснете й тиснете на дзвінок! Щойно дитину вклали.

Єва ошелешено відступила. У горлі пересохло.

- Я до Олени прийшла. Вона вдома?

- Оленко! - погукав чоловік, і за мить з-за його плеча визирнула колишня невістка.

- Чого вам треба? - сердито шпигонула.

- Поговорити.

Молодиця обмінялась із чоловіком поглядом, і той зник у глибині помешкання.

- Слухаю, - Олена запитально вигнула брови.

Стрункa, вродлива, доглянута. Не впізнати колишньої змученої жінки! Єва відчула, як у грудях ворухнулась жаба чорної заздрості. Бач, яка свіжа та квітуча! І не здригнеться ніде, що Валєрчик корчиться від болю на лікарняному ліжкові. Думала, що гідну дружину знайшла синові. Але ж хіба такі є?

- Маю до тебе прохання, - наліпила на писок страдженний вираз. -Із Валєрчиком біда сталася. Ледве врятували. Тепер у лікарні. Догляду потребує, бо прикутий до ліжка. Розраховую на твою допомогу, бо самій дуже важко. Батько цілий день на роботі, а я з ніг валюся від утоми. Коли ти зможеш мене підмінити?

Олена вражено округлила очі:

- Що?! Підмінити? Ви пробачте, але нічого не вийде!

- Як то - не вийде?! - Єва аж підскочила від гніву. - Він - батько твоєї дитини!

- У моєї дочки є батько! Рідніший од рідного! Тепер я маю таку родину, про яку завжди мріяла. Тож не приходьте більше сюди. Гаразд?

Єва мовчала, стиснувши побілілі від люті губи.

- Сподіваюсь, ви мене почули. Нехай Валерій одужує. На все добре!

Двері гучно зачинились. Єва попленталась геть. А в голові - думки розпеченими голками штрикають: за що це все її Валєрчику? То ж такою золотесенькою дитинкою був! Чого ж йому так не щастить у дорослому житті? Який же цей світ жорстокий! Які безсердечні люди.

Ірина ЖИТНЯ.

Дивак

Найдовше прізвище в Україні містить майже 50 літер

У 2019 році в Тернополі зняли відеосюжет про чоловіка з найдовшим прізвищем в Україні, яке містить майже 50 літер. Змінивши свої дані, герой сюжету хотів показати, що у нього є свобода вибору.

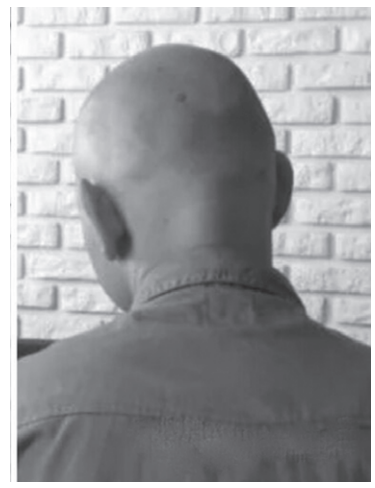

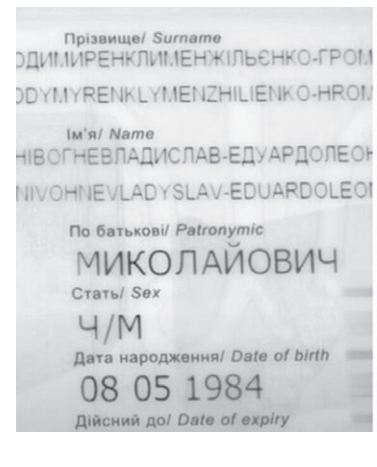

Прізвище та ім'я виглядає так – **Бронівогневладислав-Едуардолеонардоконстантинослав Володимиренк-лименжільєнко-Громинревинградинтеменко.** За словами чоловіка, кількість символів у реєстрі тільки 50, а він планував зробити на 70.

Змінювати свої паспортні дані чоловік почав ще у 2010 році, коли йому було 24 роки. Наразі він змінив документи вже вчетверте.

Чоловік пояснює свій вибір тим, що Володимир – це бути в мирі з усім. Друга частина його імені означає, що власник ставиться до всього серйозно, а грім та град – це намагання дати опір всьому.

Створювати незвичайне прізвище чоловікові допомагав сайт "Вікіпедія". Він комбінував слова, експериментував з суфіксами та основними частинами імен.

Свого обличчя чоловік показувати не схотів.

Друзі скорочено називають чоловіка "Бронік" або "Бронівогневладислав". По батькові він "Миколайович" і змінювати цього не планує.

Станом на 2023 рік довшого прізвища в Україні не фіксували.

Джерело: news.meta.ua

В Kamin Pizza
ПОТРІБНІ працівниці: СУШИСТ та ОФІЦІАНТ. Вік 20 - 45 років.
Тел. 098-715-98-82, 097-303-70-90.

Натяжні стелі
ШВИДКО
ЯКІСНО
ДОСТУПНО
(099) 07-48-366
(068) 78-82-778
м. Камінь-Каширський, вул. Ковельська,8.
Магазин "Інтер'єр"

ТЕХНІЧНИЙ ПАСПОРТ НА БУДИНКИ. УЗАКОНЕННЯ САМОВІЛЬНОЇ ЗАБУДОВИ. КАДАСТРОВИЙ НОМЕР НА ЗЕМЕЛЬНІ ДІЛЯНКИ. ВИНОС МЕЖ НА МІСЦЕВІСТЬ.
Тел. 097-69-53-703. Анжела Дмитрівна.

Натяжні стелі
Тел. 098-72-46-587.

НАТЯЖНІ СТЕЛІ
Швидко. Якісно. Доступно.
Тел. 097-65-36-773.

ТЕХНОЦЕНТР
МАГАЗИН ПОБУТОВОЇ ТЕХНІКИ
Широкий асортимент для дому та офісу

Тел. 096-38-34-922, 097-16-94-740.
●м. Камінь-Каширський, майдан Незалежності, 3, супермаркет "Наш Край", 2-й поверх - магазин "Техноцентр"
●Міський ринок, приміщення колишнього кафе, (Андрій)

ШУКАЮ МАЙСТРА
у Камені-Каширському (чи в районі), який може ВКОРОТИТИ ЛАНЦЮГ до бензопили.
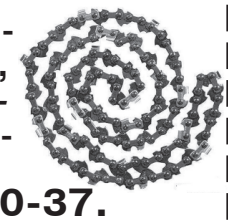
Тел. 097-665-60-37.

БЛЯХАРНЯ ПРОПОНУЄ:
металочерепицю та металопрофіль, комплектуючі до дахів, металевий блок-хаус, ринви та підвіконня, шапки на огорожі, євроштахети, огорожі жалюзі та ранчо. Гнуті елементи за індивідуальними розмірами. Тел. 097-658-49-98. МОНТАЖ.

Куплю
● ВРХ, коні, лошата. Можливе перевезення худоби. Тел. 097-380-16-10, 095-030-25-29.

ДО УВАГИ ЖИТЕЛІВ МІСТА КАМЕНЯ-КАШИРСЬКОГО ТА РАЙОНУ!!!
Кафе "ДОЗВІЛЛЯ",
що в Камені-Каширському, пропонує:
◆ доставку святкових обідів (весілля, заручини, хрестини, дні народження);
◆ поминальних обідів.
Тел. 050-96-77-448, 098-704-73-19.

«ЗОЛОТА СТРІЛА»™
•СТЕНДИ •БАНЕРИ
•ПОСТЕРИ •ВИВІСКИ
•ФІРМОВІ ГРАМОТИ
•ДИПЛОМИ •ЕТИКЕТКИ
•ЗАПРОШЕННЯ
•БРЕНДУВАННЯ ОДЯГУ
•ШЕВРОНИ •ПОДАРУНКИ
(067) 332 66 40, (050) 500 94 19

Послуги

■ Внутрішні ремонтні роботи: укладання плитки, шпаклівка, штукатурка, гіпсокартон, ламінат, шпалери. Тел. 068-028-72-45.

■ Ремонт телевізорів, LCD та LED моніторів, побутових приладів, індукційних плит. Прошивка та ремонт тюнерів. м. Камінь-Каширський, вул. Ковельська, 31 (навпроти редакції). Тел. 050-707-4-307, 098-38-34-489.

■ Перемотка електродвигунів. Тел. 097-606-11-21.

■ ВОДА. БУРІННЯ СВЕРДЛОВИН ДІАМЕТРОМ 50-125 мм. ГАРАНТІЯ. При потребі нержавіючий фільтр. У наявності незамерзаючі ручні колонки, насоси різних типів для дому та поливу. Тел. 098-721-58-98, 066-049-69-50.

■ Бригада будівельників виконує будівельні роботи: монтаж, демонтаж дахів, кладка піноблоків, цегли. Укладання плитки. Муруємо груби, печі, димоходи. Огорожа. Сайдинг. Фундамент. Обшивка димоходів. Тел. 096-34-34-238.

■ Бригада виконує будівельні роботи: ламінат, підлога, стелі, встановлення вікон і дверей. Мурування груб і камінів та ін. Тел. 097-59-33-847.

Вважати недійсним

Втрачене посвідчення потерпілого внаслідок аварії на ЧАЕС серія Б №062556 категорія 1, видане 17.11.2022 року Сацику Володимиру Корниловичу, **вважати недійсним.**

Втрачене посвідчення потерпілого внаслідок аварії на ЧАЕС серія Б №625366, видане 01.01.1994 року Козлу Михайлу Ілларіоновичу, **вважати недійсним.**

Втрачене посвідчення потерпілої внаслідок аварії на ЧАЕС серія Б №300794, видане 24.05.1999 року Гордійчук Наталії Павлівні, **вважати недійсним.**

Втрачений техталон до трактора Т-25 (заводський номер 109, номер двигуна 169, реєстраційний номерний знак ВШ 7191), виданий Сидорчук Надії Іванівні, **вважати недійсним.**

Втрачений атестат ВС №49999264, виданий НВК "ЗОШ І-ІІІ ступенів — гімназія №2" м. Камня-Каширського згідно наказу №64 від 22.06.2018 року Міньковській Вероніці Ярославівні, **вважати недійсним.**

Продам

БУДМАТЕРІАЛИ

■ Шифер (б/в). м. Камінь-Каширський. Тел. 067-334-09-74, 067-598-12-20.

■ Щебінь. Цеглу. Блоки (Бровари), відсівблоки. ОСБ плити. Гіпсокартон. Мінвату. Пінопласт. Вапно. Металопрокат. Клеї для блоків, пінопласту. Кайдуби різних діаметрів, кришки, труби та все для каналізації. Послуги маніпулятором і навантажувачем. Тел. 068-06-00-575.

■ Блоки, цемент, цеглу, гіпсокартон, мінвату, ОСБ плиту, шифер та інше. Тел. 098-55-792-55.

■ Щебінь різних фракцій. Пісок. Оптом і вроздріб. Доставка самоскидом. Тел. 098-243-6-136.

■ Дошки, крокви, балки та інші пиломатеріали. Дрова в асортименті. Можлива доставка. Тел. 098-83-67-538.

■ Балки, крокви, дошки, рейки, також виготовляємо під замовлення. Дрова кругляк (2 м) і обрізки. Можлива доставка. Тел. 099-07-287-34, 097-22-66-017.

НЕРУХОМІСТЬ

■ Цегляний будинок у селі Черче (10х11) з усіма вигодами. Тел. 095-431-94-10.

ЖИВНІСТЬ

■ Дві молоді дійні кози. Тел. 096-013-94-71.

■ Коника - 1,6 року. Запрягається. Тел. 068-022-49-71.

■ Робочу кобилу, вік 10 років. Тел. 068-02-57-123.

РІЗНЕ

■ Дрова (рубані, різані на колодки) різних порід. З доставкою. Тел. 097-730-39-28.

■ Обрізки і дрова кругляк. Дрова рубані (з доставкою). Тел. 097-016-34-23, 095-397-91-23.

■ Зерно: пшеницю, ячмінь, овес, тритикале (фуражне і насіннєве). Тел. 098-403-20-78.

Робота

На роботу потрібен ВОДІЙ на міжнародні вантажні перевезення. Пропонуємо чисті доглянуті авто, своєчасну заробітну плату. Телефони для інформації 095-86-59-757, 097-26-855-09.

Вічна пам'ять

Колектив Бузаківської АЗПСМ висловлює щире співчуття сестрі медичній Наталії Василівні Какалюк та всій її родині з приводу тяжкої втрати — смерті матері **Какалюк Надії Мефодіївни.** Нехай земля їй буде пухом, а душа знайде вічний спокій у Царстві Небесному.

Жителі буд. 6 з вул. Ковельської у Камені-Каширському висловлюють щире співчуття Руслані Анатоліївні Соловей та її сім'ї з приводу передчасної смерті брата **Шостака Олександра Анатолійовича.** Нехай йому земля буде пухом, пам'ять вічна і Царство Небесне.

Колектив ОЗЗСО "Камінь-Каширський ліцей №1 ім. Євгена Шабліовського" висловлює щирі співчуття вчителям Анатолію Володимировичу Сеню та Ірині Михайлівні з приводу тяжкої втрати — смерті **матері.** Нехай щира молитва дає сили рідним перенести біль втрати дорогої людини, а Милосердний Господь дарує покійній вічний спокій у Царстві Небесному.

Колектив ЗЗСО «Олениненська гімназія» висловлює найщиріші слова співчуття колишній працівниці Марії Павлівні Коваль та секретарю Галині Василівні Приходько з приводу непоправної втрати — смерті дорогого сина і брата **Коваля Василя Васильовича.** На жаль, словами важко загоїти в серці болючу рану втрати. Адже смерть найрідшої людини – велике випробування. В цю гірку мить поділяємо горе Вашої сім'ї та разом з Вами схиляємо голови у глибокій скорботі.

Полісся www.polissia.net
www. polissia.net
E-mail: polissia.kamin@gmail.com
44501, вул. Ковельська, 36,
м. Камінь-Каширський, Волинська обл.
РЕДАКТОР, ДИРЕКТОР
Петро ТРОФИМЧУК

Засновник: Приватне підприємство "Редакція газети "Полісся".
Наш р\р UA723052990000026008020803196, МФО 305299 в КБ "Приватбанк", код 02471637.
Ідентифікатор медіа - R30-01207 у Реєстрі суб'єктів у сфері медіа Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення.
Номер набраний і зверстаний у комп'ютерному центрі ПП "Редакція газети "Полісся".
Точка зору авторів публікацій може не співпадати з позицією редакції. Матеріали, позначені позначкою *, публікуються на правах реклами.
«Віддруковано: Поліграфічне видавництво "А-Прінт" товариства з обмеженою відповідальністю "Дім" м. Тернопіль, тел.(0352)-52-27-37, (067)352-18-51, сайт www.a-print.com.ua. Замовлення № 1784, наклад 4000.

Секретаріат, комп'ютерна, зав.відділу листів Тетяна Приходько, кореспонденти Олександр Приймак, Іванна Величко, Леся Мінібаєва, Іванна Гайдучик, бухгалтер Тамара Смаль - тел. 097-855-78-54 (Viber, Telegram).
Відділ реклами - тел. 097-855-78-54 (Viber, Telegram). E-mail: polissia.kamin@gmail.com
Газета виходить раз на тиждень — у четвер. Індекс 61613. Видається з 18 грудня 1939 року.

Знай наших!

Блискучі перемоги відкрили важкоатлеткам шлях у збірну

На Чемпіонаті України з важкої атлетики, який пройшов минулого тижня у Коломиї, наші землячки продемонстрували високі індивідуальні досягнення, підтвердивши свою гідність потрапити до національної збірної команди і стати потенційними членами спортивної еліти. Переможно завершили участь у змаганнях Катерина Малащук, Анна Король і Софія Козак. Вони вибороли золоті медалі, а, отже, вже очевидно мають реальні шанси отримати щасливі "квитки" у збірну.

Золота медалістка Чемпіонату в Коломиї Катерина Малащук.

Також сестри Марія та Олександра Чмух не залишились осторонь в цій боротьбі та здобули бронзові нагороди. Тим часом ще двоє уродженок району, Валерія Козак і Христина Кузьмич, посіли відповідно четверте та восьме місця.

Сила, майстерність, потужний бойовий дух цих юнок, безперечно, допомогли також і команді Волинської області здобути загальнокомандну першість. Ними спортсменки зуміли вразити суддів чемпіонату, зламати опір суперників.

Олександр ПРИЙМАК.

Здобули п'ять медалей на обласному чемпіонаті

«ЗОЛОТО», «СРІБЛО» І «БРОНЗУ» ПРИВЕЗЛИ КАМІНЬ-КАШИРСЬКІ, ОСІВЦІВСЬКІ ТА РАКІВЛІСЬКІ ЛЕГКОАТЛЕТИ

Осівцівські спортсмени Олексій Пахачук і Таміла Муц із вчителькою фізкультури Тетяною Митчик.

У Володимирі відбувся чемпіонат Волинської області серед ДЮСШ з легкої атлетики. Участь у ньому взяли 250 юнаків та дівчат (2008-2009 рр.н. та молодших) із 13 дитячо-юнацьких спортивних шкіл області.

Бігали, стрибали, метали списи, штовхали ядра і близько двох десятків вихованців ДЮСШ Камінь-Каширської міської ради. Приємно зауважити, що п'ятеро з них продемонстрували досить високі результати.

Так, за підсумками змагань призові місця посіли п'ятеро наших ліцеїстів. Зокрема, кращими у своїх категоріях стали учні Камінь-Каширського ліцею №2. Кирило Філозоф, який метав списа, та Михайло Ващук, який штовхав ядро, здобули «золоті» нагороди.

Гарно виступили у стрибках в довжину осівцівські школярі. Наприклад, Олексій Пахачук став «срібним» призером чемпіонату області, а Таміла Муц – «бронзовим».

Найкраще з команди камінь-каширських легкоатлетів бігала Лілія Бляшук. Учениця Раково-Ліського ліцею на дистанції 400 метрів продемонструвала третій результат.

Підготувала Тетяна ПРИХОДЬКО.

Пригоди

Дві доби брів не знати куди

77-РІЧНОГО ЖИТЕЛЯ СЕЛА БОРОВНЕ, ЯКИЙ ПІШОВ З ДОМУ ТА НЕ ПОВЕРНУВСЯ, РОЗШУКАЛИ ЧЕРЕЗ ДВА ДНІ У ЛІСОВОМУ МАСИВІ ЗА ДЕСЯТКИ КІЛОМЕТРІВ ВІД ДОМУ.

Свого часу чоловік був знаним в селі механіком. Дружина померла, проживав із сім'єю сина. Раніше він вже не раз вирушав гостювати в Оленине, уродженцем якого є, або до доньки в Великий Обзир. Зазвичай не попереджав про це рідних. Тож його добове зникнення одразу ніхто й не зауважив. Однак виявивши, що він так і не з'явився в жодному раніше облюбованому місці і досі не вернувся додому, родичі забили на сполох. Пенсіонер, до того ж, страждає на вікові порушення пам'яті.

«Вранці, близько 7 години, до райвідділу надійшло повідомлення про те, що 77-річний житель села Боровне два дні тому пішов з дому та не повернувся, має проблеми з пам'яттю. До проведення пошукових заходів залучили близько 50 осіб – додаткові наряди поліції, лісівників, військовослужбовців. Допомагали також односельчани й жителі довколишніх населених пунктів. Роздобувши відомості, що немісцевого пенсіонера із велосипедом минулої доби бачили в Набрусці, кинули всі сили у тому напрямку. Там же, у лісовому масиві неподалік Нової Руди, через 5 годин і натрапили на розшукуваного. Чоловік після тривалої мандрівки був виснаженим, але не потребував допомоги медиків. Жертвою протиправних дій не став. Наразі його життю нічого не загрожує, він перебуває вдома», - зазначають працівники карного розшуку.

А наступного дня правоохоронці вирушили шукати вже 45-річного жителя Ворокомле. В обідню пору він сам зателефонував у поліцію й повідомив, що близько 9 години ранку пішов до лісу та заблукав, досі не може вибратися. Оперативно організовані пошукові заходи дозволили знайти ворокомлівця живим і неушкодженим вже через дві години.

Іванна ГАЙДУЧИК.

З поетичного зошита

***

Розкладаються атоми, армії й карти,
Розкрадається все, що погано лежить.
Повилазили боком і сумніви, й жарти,
Час піском поміж пальців біжить.

Розпадаються шлюби, і світ, і держави,
Зазомбована маса байдужа, мовчить…
Каяття, наче цвяшок гострий іржавий,
Із підлоги прозріння дошкульно стирчить.

Розвівається сум, як і прах, і надії,
Вітер сміття розносить в моєму дворі.
Перед Богом всі рівні: старці й гречкосії,
Олігархи й поети, ченці та царі.

Розливаються ріки, і музика, й вина,
Адже й істину часом шукають в вині…
Наливається щастям одна половина,
Але друга страждає в чужій стороні.

Микола ШМИГІН.

Смачного!

Вареники зі сливовим лекварем

***Для тіста:** 350 г + для підсипання борошна, 50 г масла, 1 яйце, 0,5 ч. ложки солі, 100 мл води.*

***Для начинки:** 300-400 г густого сливового повидла.*

***Для подачі:** 30 г (2 ст. ложки) панірувальних сухарів, 60 г розм'якшеного вершкового масла, дрібка меленої кориці.*

Якщо до борошна додати яйце та вершкове масло — тісто вийде дуже еластичним та м'яким. Повидло має бути густим, щоб не випливало з вареників під час варіння. Загустити повидло можна, додавши в нього панірувальні сухарі.

Тісто. У миску просіяти борошно, зробити в ньому ямку, додати в неї сіль, яйце та розтоплене вершкове масло. Перемішати. Поступово додаючи воду, замісити м'яке тісто, що не липне до рук. Воду вливати потроху, оскільки, залежно від вологості борошна, води знадобиться трохи більше чи менше. Зібрати тісто в кулю, накрити серветкою і залишити за кімнатної температури на 20- 30 хв.

Стільницю посипати борошном і викласти тісто. Відрізати 1/3 частину тіста і розкачати на пласт завтовшки 0,3 см. Склянкою вирізати з тіста кружальця приблизно 6,5 см у діаметрі. Викласти у середину кожного кружальця по 1 ч. ложці повидла.

Формувати вареники, щільно защипуючи краї. У каструлі варити їх 3-5 хв. до готовності тіста.

Для подачі розтопити у пательні 50 г вершкового масла. Всипати панірувальні сухарі та корицю. Обсмажити, помішуючи, до потемніння, 1-2 хв. Готові вареники вийняти та викласти в миску.

Вершкове масло, що залишилося, розтопити і полити вареники. Присмачити гарячою цукровою сумішшю.

Анекдоти до настрою

Дружина розповідає чоловікові:
- Вчора Сидоренки повертались додому, і коли заходили в під'їзд, на Петра впав шматок цегли. А Галя йшла позаду, і їй нічого...
- Так йому й треба. Пам'ятатиме, що жінку завжди пропускають уперед.

- Куме, а навіщо вам дзеркало в гаражі?
- Ааа, та для того, щоб було з ким випити!

Теща до зятя:
- Іване, не знаєш, куди зараз краще вкласти гроші?
- Моя кишеня завжди до ваших послуг, мамо.